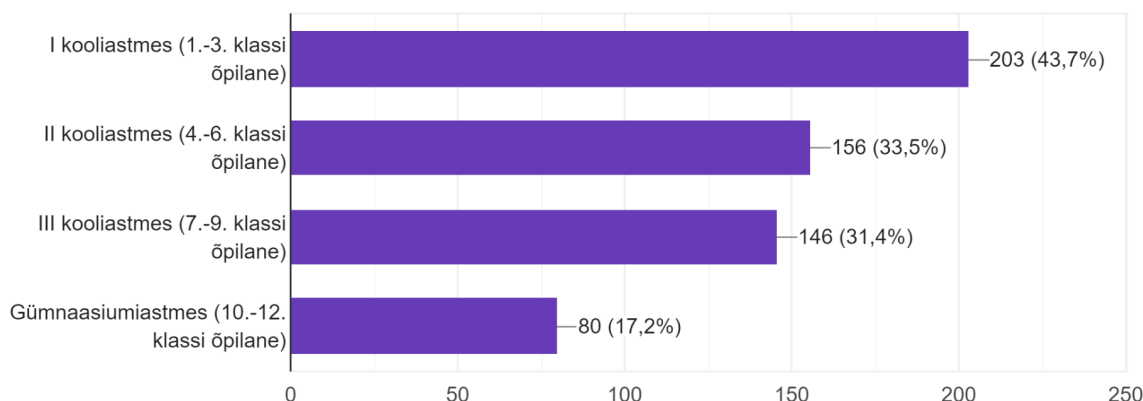

Saku Gümnaasiumi lapsevanemate rahuloluküsitluse avalik kokkuvõte

Antud rahuloluküsitlus viidi läbi lapsevanemate seas perioodil 28.03-18.04.2022. Vastata sai skaalal vahemikus 1 kuni 5. Igas jaotises olid ka avatud küsimused. Avalikus kokkuvõttes on negatiivsetest kommentaaridest eemaldatud nimed, ent need on jõudnud juhtkonnani ning edastatakse kõnealustele inimestele personaalselt.

Minu laps käib (võimalik teha mitu valikut)?

465 vastust

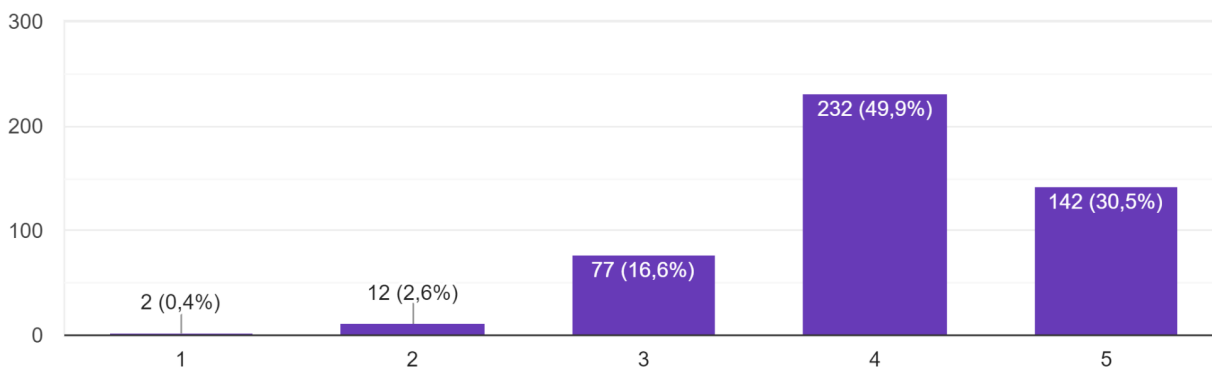
Vastajaid oli 465 (eelmisel aastal 146). Võrreldes eelmise aastaga on lapsevanemate üldine rahulolu veidi tõusnud. Kõigi vastuste keskmine 81% (79% 2021) ja positiivsete vastuste määr 75% (69% 2021).

Suhted koolis

Võrreldes eelmise aastaga on rahulolu suhetega veidi tõusnud. Vastuste keskmine 83% (82% 2021) ja positiivsete vastuste määr 80% (78% 2021). Kõige enam ollakse rahul klassijuhatajaga seotud küsimustega ning kõige madalamalt hinnatakse väidet, et minu lapse koolis ollakse sallivad kõigi suhtes.

Kooli õpilaste ja õpetajate vahel on head suhted

465 vastust

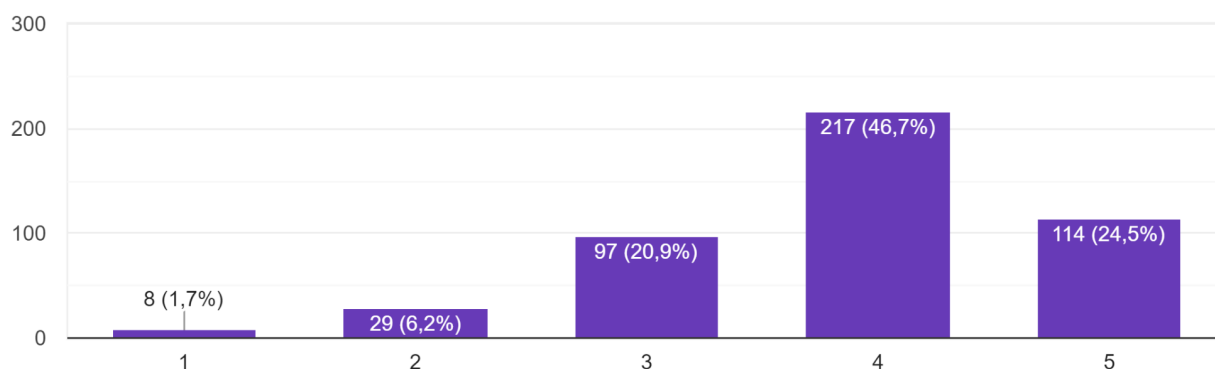

Keskmine: 82% (81% 2021). Positiivsete vastuste määr 80% (78% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Minu lapse koolis ollakse sallivad kõigi suhtes

465 vastust

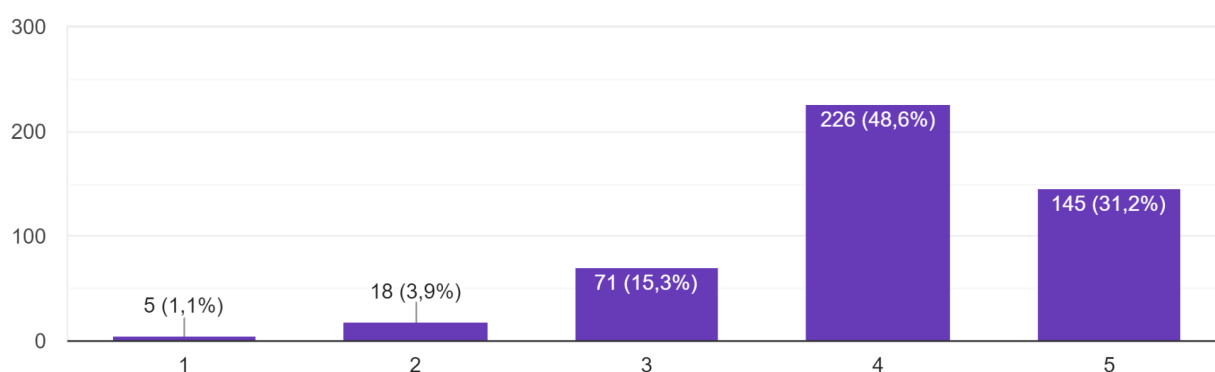

Keskmine: 77% (78% 2021). Positiivsete vastuste määr 71% (72% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi langenud.

Õpetajate käitumine on õpilastele eeskujuks

465 vastust

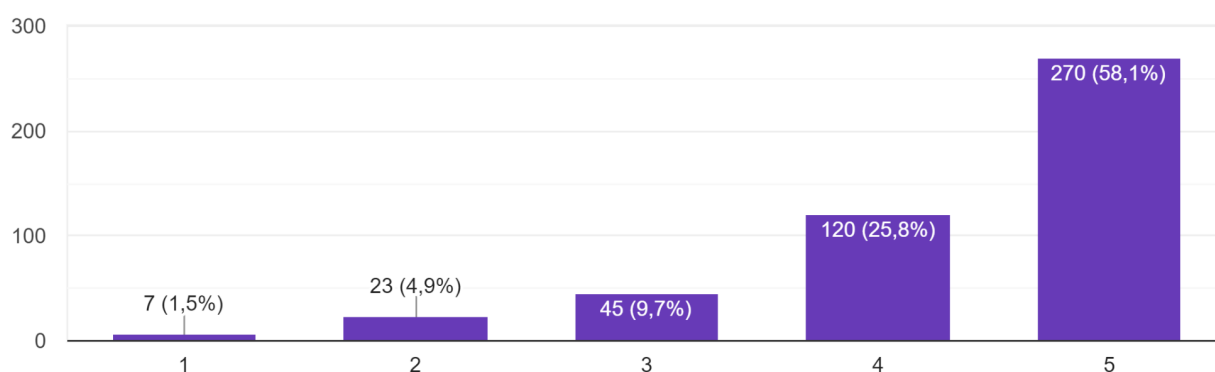

Keskmine: 81% (78% 2021). Positiivsete vastuste määr 80% (69% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Klassijuhataja on mu lapse jaoks vajadusel olemas

465 vastust

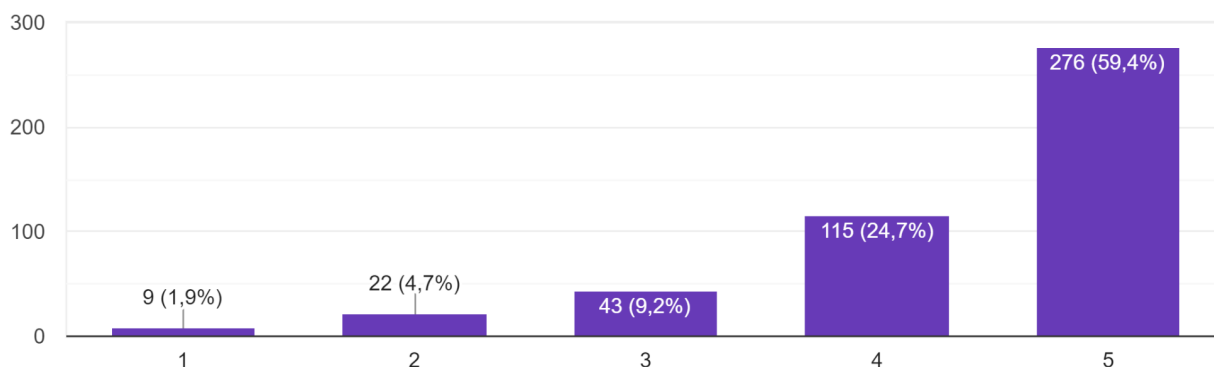

Keskmine: 87% (88% 2021). Positiivsete vastuste määr 84% (82% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused sarnased.

Lapsevanemana on mul lihtne klassijuhatajaga suhelda

465 vastust

Keskmine: 87% (88% 2021). Positiivsete vastuste määr 84% (86% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi langenud.

Kommentaariid suhete kohta koolis

Enam kui 30 lapsevanemat tõid välja, et üldiselt on suhted head. Kiidetakse oma lapse klassisiseseid suhteid, tugisüsteemi ning tunnustatakse õpetajaid ka nimeliselt. Valik tunnustavaid kommentaare:

- “Meeldib, et õpetaja suhtleb aktiivselt lapsevanematega läbi Stuudiumi.”
- “Olen väga rahul, kuidas õpetaja Reet Videse reageerib erinevates situatsioonides.”
- “Tore, et õpilasesinduses teevad head koostööd erinevate lendude õpilased.”
- “1E klassis on kõik suurepärane ja ei suudakski midagi paremat tahta.”
- “Marje Kaselaid on küll Super õpetaja, kes saab lastega suurepäraselt hakkama ja tuleb toime ka probleemsemate olukordadega väga hästi!”
- “Minu laste klassides saavad kõik omavahel suurepäraselt läbi. Ka õpetajatega. Isegi kui on muresid, saavad nad iseseisvalt (koolisiselt) asjad aetud, lapsevanemana pole kunagi pidanud sekkuma.”
- “Minul on seoses ühe lapse kroonilise haigusega tulnud Saku Gümnaasiumi tugiteenuste personaliga kokku puutuda ja alati olen igakülgset abi saanud. Samuti on klassijuhatajad ja aineõpetajad olnud mõistvad ja igakülgset toetanud.”
- “Kuna minu laps õpib gümnaasiumis, siis mulle väga meeldib, et neisse suhtutakse kui täiskasvanutesse ja neil on endal vastutus oma õpiedukuse ja käitumise eest.”
- “Minu lapse klassis on super-head omavahelised suhted ja lapsed hoiavad kokku.”
- “Mulle meeldib, et koolis tegeletakse väga tähelepanelikult laste omavaheliste suhetega. Tean, et klassijuhataja reageerib alati igasugusele kiusamisele kohe.”
- “Kõik õpetajad on toetavad ja sõbralikud, eriti tahaksin esile tõsta 9A klassijuhatajat Nigumanni ja laste kunagist klassijuhatajat Reet Põldu, matemaatikaõpetajat Aita Kivistikku, vene keele õpetajat Darja Lankinat, geograafiaõpetajat Kersti Vissovit, kehalise õpetajat Valmar Ammerit ja õppealajuhatajat Piret Kallastet. Kiidusõnad kõigile õpetajatele! Meie lapsed käisid Merivälja Koolis, Saku Gümnaasium on ületanud kõik ootused ja meil on ainult kiidusõnu kooli kohta.”

Paljud kommentaarid käsitlesid klassijuhatajaid. Toodi välja, et suheldakse peamiselt just klassijuhatajaga, info liigub läbi Stuudiumi kiirelt ning 10 inimest kiitsid oma lapse klassijuhatajat väga, nt:

- “Klassijuhataja Edlin Ukkivi on super! Oma eriala tunnid teeb väga hästi selgeks lastele, aitab ka peale tunde nii palju kuniks saab selgeks. Kiidan! Uue muusikaõpetajaga olevaid probleeme püüab väga rahulikult lahendada õpetaja ja laste vahel. Kuulab alati ära ja asub lahendust leidma. Selliseid õpetajaid võiks palju rohkem olla!”
- “Minu hinnangul on klassijuhataja väga tähelepanelik ja suhtleb lastega palju.”

- “Kui on mure, siis saan klassijuhatajalt alati abi.”
- “Laps on küll alles esimeses klassis, aga hetkel tundub küll, et klass on väga kokkuhoidev ja klassijuhataja aitab sellele vägagi kaasa, et klassis suhted head oleksid”
- “Tahan tuua eraldi välja, et minu lapsel (1D klass) on superhea klassijuhataja Birgit Väljamäe, kes hoolib, on olemas ja on alati väga rahulik ja rõõmsameelne.”

Nenditi ka, et klassijuhatajaid on erinevaid ning kui ühe lapse klassijuhatajaga ollakse väga rahul, siis teisega mitte. Paar lapsevanemat tõi välja, et klassijuhatajaga kontakt puudub ja arenguveestlusi pole olnud. Samuti mainiti kolmel korral, et klassis on suhted keerulised ja klassijuhatajalt pole abi ega tuge saanud. Mõned kriitilised kommentaarid ja ettepanekud lapsevanematelt:

- “Klassijuhatajal on lihtsam kirjutada märkus kui probleemiga tegeleda.”
- “Klassijuhataja suhtlusviis lastega on mitmeid kordi olnud halvustav ja maha tegev. Minu kogemuste kohaselt ei saa klassijuhataja hakkama keerulisemate olukordade lahendamisega. Samuti on mul jäänud tunne, et ta ei kuula last tema mure korral ära.”
- “Lapse tagasiside kohaselt ei kuula klassijuhataja tihtipeale probleemi/murekohta lõpuni või siis kuulab, kuid probleemi lahenduseni ei jõua. Eeskätt on nõ viieliste õpilaste sõna kaalukam.”
- “Klassijuhatajaga peaks olema võimalus suhelda ka telefoni teel. Mõnikord võib ette tulla olukordi, kus vajalik on kiireloomuline suhtlemine.”

Leitakse, et kõik õpetajad ei ole arvestavad, sallivad ega oma käitumise või sõnadega eeskujuks. Paar lapsevanemat ei ole rahul ujumisõpetusega, korra mainitakse negatiivselt ka mõnda teist aineõpetajat. Mõnel õpetajal on tekkinud klassis lemmikud või just vastupidi - õpilasi ei kohelda võrdset. Mõned kommentaarid:

- “Õpetajad peaksid olema õpilastele eeskujuks, mitte nii, et tee minu sõnade mitte tegude järgi. Kahjuks on õpetajaid, kes ei pea kokkulepetest õpilastega kinni ning kui sellele tähelepanu pööratakse, käituvad ebaprofessionaalselt ning kannatab õpilane. On korduvalt juhtunud, et õpetaja ei vasta lapsevanema kirjale Stuudiumis.”
- “Mõni õpetaja on põhjendamatult morn ja kuri.”
- “Osad õpetajad karjuvad tundides laste peale ja vaatavad koti läbi kas nt tv on kotis või ei, kogu klassi ees.”
- “1. klassi laps kurdab, et teatud õpetajad karjuvad tunnis laste peale ning ei soovi neisse tundidesse minna. Seda on vanemana väga kurb kuulda ning ausalt ei tea kuidas selle infoga edasi tegelema peaks. Lapsevanematega teemat õrnalt puudutades on tulnud välja et see on juba teada teema kuid kahjuks nii on ja midagi muutunud ei ole. Lapsevanema tahaksingi ehk täpsemaid juhiseid, kuidas ja mis järjekorras selliste murede korral tegutsema peaks. Mis üldse on kasu minu tegutsemisest jne.”

Väljendati murelikkust seoses õpetajate puudumise ja tundide asendamisega:

- “Viimased paar kuud on olnud õpetaja pool aega eemal, põhjuseks haigused, õpetaja kooliskäimine jms. Leian et esimese klassi jaoks on ülioluline et õpetaja oleks olemas”
- “Õpetaja tihtipeale on puudunud ja mitte haigusest olenevalt. Ei ole teada andnud, miks puudub... koolis käib vist. Palju erinevaid õpetajaid...”
- “Klassijuhataja võiks vähem puududa koolist, lapsel peab olema rohkem stabiilsust.”
- “Minu laps õpib väikeklassis. Nendel lastel on vaja rutiini. On väga halb kui aineõpetajad üllatuslikult ja tihti vahetuvad, sest kõigil õpetajatel pole oskusi nende laste suhtlemiseks ja nende õpetamiseks. Sellele peaks kool tulevikus korralikult rõhku panema, et sellised õpetajaid rohkem oleks. Tean, et see on keeruline kuid väikeklassi lapsed vajavad individuaalset lähenemist.”
- “Klassis on tekkinud pinged õpetajate vahetuse ning õppe tingimuste muudatuste tõttu. Oluline on märgata pingeid ning õpilaste vahelisi suhteid. Kaugemal elavad lapsed jäävad distantse tõttu sageli

sõprusringist välja ja koos elavad õpilased kasvavad rohkem kokku. Kuidas kool kasvataks rohkem lähedust ja sõprust?”

- “Tundub, et asendusõpetajad ei süvene väga ega viitsi hoolida õpilaste käekäigust. Kuna asendusi on nii palju, siis õpilased ei saa tuge ja õppetöö on kaoiline. On muidugi väga hoolivaid õpetajaid, aga kahjuks on laste jutu järgi ka kiuslikke õpetajaid.”

Kõige murelikumaks teeb lapsevanemaid kiusamine ja vägivald koolis, mida mainiti 16 korral. Mõni vanem kahtlustab, et kooli juhtkond ja õpetajad ignoreerivad probleemi. Probleeme kirjeldavad kommentaarid:

- “Klassis ilmnes konkreetne klassikiusamine 2 lapse poolt, mis kestnud pikalt. Mitmed vanemad on selles osas kooli esindajatele kaebusi esitanud, kuid isegi üldist klassiülest infomatsiooni selles osas kooli poolt pole edastatud ega vanematega infot jagatud. Õpetajal on raske, kuid ta on täiskasvanu, tema klassi 9-aastased aga vajavad toetust ja abi ja nemad on lapsed, kes veel ise sellistes olukordades hakkama ei saa.”
- “Minu nägemuses on meie koolis suureks probleemiks koolikiusamine. Kahjuks on ka klassijuhataja selline, kelle poole on mõttetu või isegi kahjulik pöörduda. Järgmisel päeval seisab ta klassi ees ja teatab, et ühe poisi või tüdruku ema ütles ja sellele järgneb "selle nõmeda" lapsevanema kindlakstegemine, mis teeb asja veel halvemaks.”
- “Ma ei näe piisavat hoolimist igast lapsest, igast lapse murest, tihti on kuulda, et "õpetaja ju ei usu", "õpetaja ütleb, et see on nii väike asi, saage ise hakkama" jne. Kiusamise ja norimise teemaga, mida kuuleme klassis palju, ei tegeleta terviklikult, järjepidevalt.”
- “Kahjuks esineb siiski väga palju koolikiusamist ja seda vaatamata kogu teavitustööle. Kahjuks on nii palju õpilasi, kes peavad vajalikuks arvustada ja halvustada teiste laste (erinevat) riietumisstiili, maailmavaadet või orientatsiooni. Ja kahjuks on palju veel juhtumeid, kui õpetaja klassi eest justkui ei näe ega kuule...”
- “Koolis on väga suur kiusamine. Probleeme ei lahendata. Kui on tüli kahe lapse vahel, peab teavitama sellest mõlemat osapoolt, mitte, et teadlik on vaid selle lapse vanemad, keda kiusatakse. Ei osata olukordi lahendada kooli poolt, klassijuhatajat lihtsalt ei huvita.”
- “Selle nädala alguses oli garderoobis olukord, kus suurema klassi poisid andis väiksemale poisile peksta. Selline juhtum peaks olema välistatud. Kool on koht, kus iga laps peaks ennast turvaliselt tundma. Loodan, et kooli juhtkond ja õpetajad suhtuvad vägivalda teemadesse nulltolerantsiga. Rääkimata poisist, kellele kallale tuldi, pidid seda pealt nägema teised lapsed. Sekkuda ei julgetud. Vägivallatsete koht ei ole tavakoolis. Juhtkond peaks tõsiselt mõtlema, kuidas pingelises maailma olukorras säilitada lastes rahulikku meelt, võidelda ärevusega ning välistada mistahes vägivaldajuhtumid koolis.”
- “Koolivägivalda juhtumitega ei suutnud kool tegeleda aasta aega ja minu hinnangul jättis kooli juhtkond klassijuhataja hätta. Juhtumid lahenesid alles pärast noorsoopolitsei sekkumist.”
- “Esineb tõrjutust eakaaslastega suhtlemisel, esineb alaealistele keelatud vahendite tarvitamist, levitamist (energiajoogid, e-sigaretid, mokatubaka), esineb ropendamist, pornograafilise sisu levitamist, vaatamist, sellest rääkimist.”

Järgnevalt mõned kriitikanooled, mida ei osanud eraldi kategoriseerida:

- “Üldiselt tundub, et esimese kooliastme kohta on õpetajatel rohkem tegemist programmi järgimisega ja õpilaste jaoks (eriti nende jaoks, kes on kinnisemad ja vaiksemad) ei ole just liiga palju aega. Õpilase individuaalsust ja isikut ei julgustata piisavalt - ikka vana suhtumine, et kõik õpilased peaks justkui ühesugused olema.”
- “Minu arust ei sobi see, et algklassid on põhikoolimajas korruste peal laiali. Mõelge enda lapsepõlvele - lapsest vanemad noored hirmutavad väikeseid ning tahetakse mängida ikkagi endavanustega. Algklassid tuleb põhikoolimajas koondada ühele korrusele ning pakkuda neile keskkonda, kus tekib sõprust ja kus ei ole hirmutavaid teismelisi.”

- “Kui lapsel on erivajadus, on õpetajate tugi väga raske tekkima. Ikka ja jälle oleme tagasi nullpunktis, mis on kurb. Õpetajatel selgelt puudub teadmine, kuidas on võimalik last toetada.”
- “Lapsed on oma muredega üksi.”

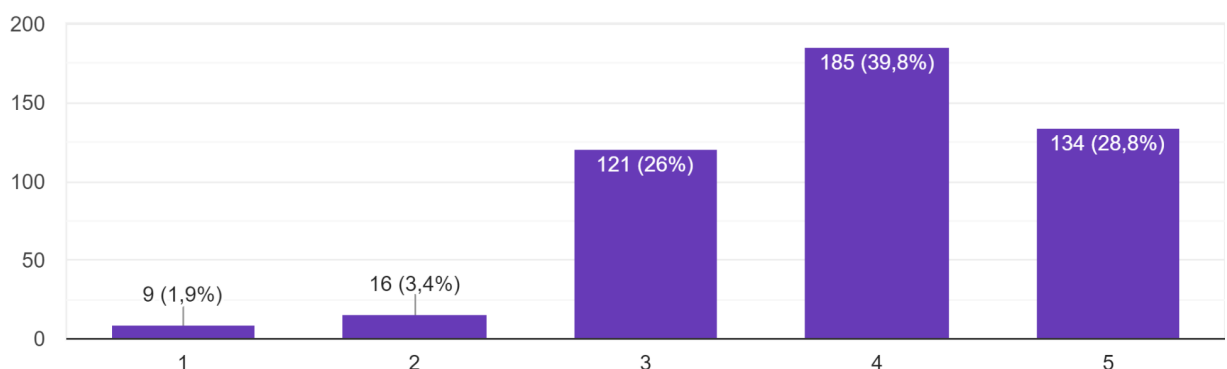
Lapsevanemad väljendasid ka oma ootusi:

- “Võiks olla rohkem lapse isiksuse arengule suunatud ning koolikiusamise osas rohkem märkamist ja tegutsemist.”
- “Rohkem peaks olema koolitusi ja infot koolikiusamise koha pealt õpilastele ja õpetajatele.”
- “Võibolla peaks rohkem rõhku panema empaatia arendamisele ja kaasama lapsi vestlusringidesse omavaheliste suhete hoidmisest.”
- “Tänapäeva nutilastele sooviks enam grupitöid. Õpilaste kaasamist tunnis uute teemade esitlemisel näiteks eelnevalt kokkulepitud õpilastegrupi abil.”
- “Gümnasistidesse võiks suhtumine olla rohkem kui võrdsesse. Juba neil on teadmisi ja oskusi, mida paljudel õpetajatel ei ole.”
- “Söökklas võiks olla personal lastega sõbralikum.”
- “Ootaks aegajalt õpetajatelt sama suhtumist, mis lastelt nõutakse. Viisakust, empaatiat, mõistmist jne. Üks näide et kui lapsel jääb õpik koju ja ta tunni alguses õpetajale seda vabandades teatab, siis pole minu arvates kena lapsele märkust selle eest kirjutada. Ilmselgelt jääb ka õpetajal vahest midagi maha ja see õpetab vaid valetama ja varjama.”
- “Leian, et on õiglane, kui õpilasel on kindel aeg määratud, mille sees tal on võimalus tagantjärele mõnda kontrolltööd vastata. Samuti peaks olema ka õpetajal nn kohustus kontrolltööde hinded Stuudiumisse kanda õigeaegselt k.a parandatud tööd. Sageli on olnud juhtumeid, kus õpilane väidab, et kontrolltöö on parandatud, kuid stuudiumis kajastub see tunduvalt hiljem.”
- “Eks õpetajad on ka ju inimesed aga nad peavad arvestama, et koolis on nad eeskujuks õpilastele või vähemalt peavad seda olema. See on nagu ülemuse ja alluva suhe. Ülemusele on vähem lubatud eksida kui alluvale. Kui õpetaja käitub kiuslikult ja võibolla mitte professionaalselt, siis see kandub edasi lastele. Siin võiks õpetajad õpetada, et eksimine on normaalne aga me peame seda tunnistama ja vajadusel teistelt vabandust paluma. Seda tuleks ka praktiseerida õppetöös, et eksimine on inimlik ja tähtis on, et me sellest endale midagi kaasa võtame. Kui laps oskab argumenteerida, mida ta kaasa võttis sellest õppetunnist, siis on see suur saavutus ja oleks kindlasti tunnustamist väärt. Seda oskust on väga vaja täiskasvanueas, mida julgen öelda - puudub väga paljudel täiskasvanutel.”

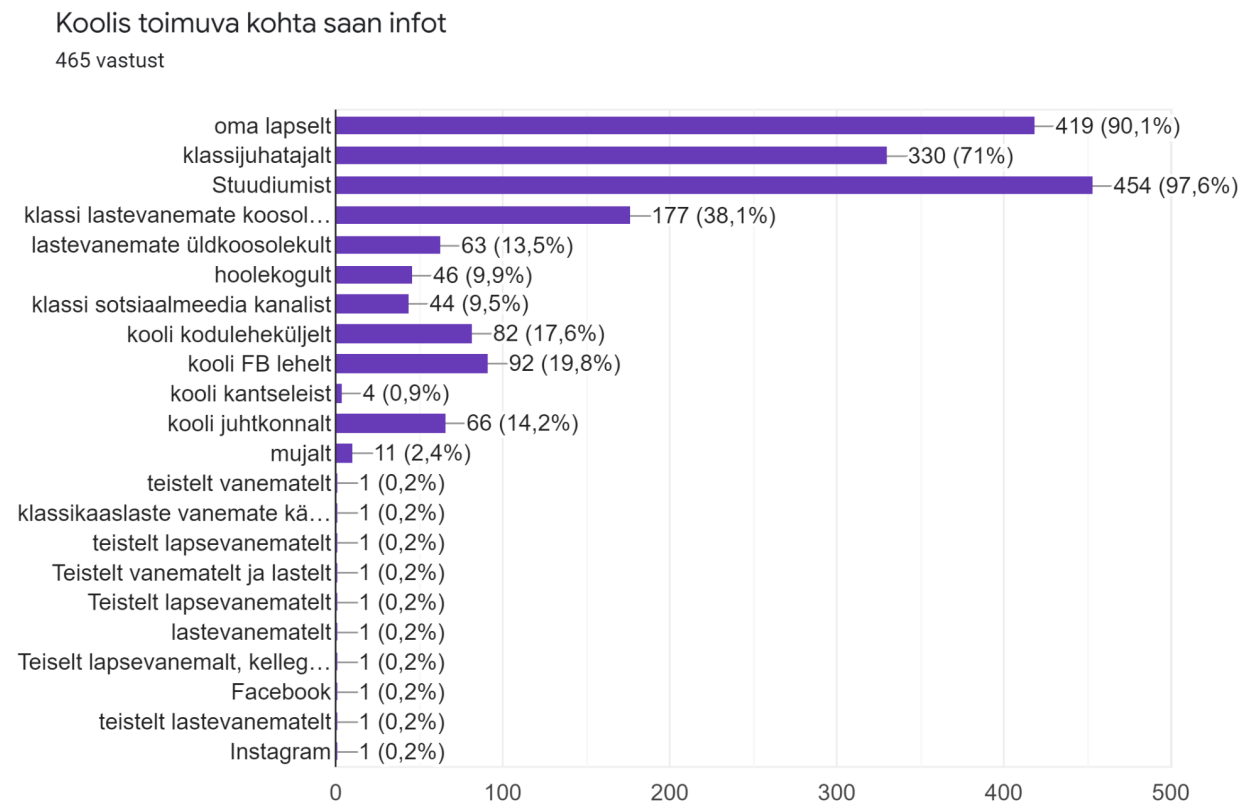
Info liikumine koolis

Minu lapse koolis on aktiivne hoolekogu

465 vastust

Keskmine: 78% (68% 2021). Positiivsete vastuste määr 69% (45% 2021).
Võrreldes eelmise aastaga on tulemused kenasti paranenud.

Info liikumise parandamiseks kooli ja vanemate vahel soovitan...

Pooled vastajatest on hetkel info liikumisega rahul ja ei näe vajadust midagi muuta. Eraldi tuuakse välja, et Stuudium on hea kanal olulise info edastamiseks. Mõned positiivsed kommentaarid:

- “Kooli juhtkonnalt on hakanud sel aastal tulema veidi rohkem teavet kui eelmine aasta ja see on positiivne.”
- “Kiidan sellel covid-perioodil koolijuhi poolt (või kes iganes neid taustal teeb) saadetud testimise kokkuvõtteid jms juhiste saatmist mis on varasemaga võrreldes parem minu arvates.”
- “Inforing on hea ja piisav, hindan direktori päevakajalisi postitusi Stuudiumi lehel.”
- “Olen info liikumisega väga rahul, kõik vajalik ja oluline info jõuab kiiresti ja õigeaegselt kohale ning enamasti liiga palju muud infot ei varjuta olulist infot.”
- “Stuudium on väga hea kanal ja kõik vajalik on sealt leitav”
- “Infoliikumine klassijuhatajate poolt on minu meelest hea. Ei vaja erinevaid infokanaleid, piisab Stuudiumist.”

Mõned lapsevanemad nendivad, et ei ole kursis hoolekogu tööga ega oska seega hinnata nende aktiivsust. Esitati ka küsimusi nagu “Milline kasu minul lapsevanemana hoolekogust peaks olema?”, “Hoolekogu tööst ei saa aru, mis roll neil on?”. Paar sisulisemat kommentaari:

- “Olen väga üllatunud, et nii vähesed vanemad tunnevad päriselt huvi oma lapse koolis toimuva kohta. Minul endal aga on tunne et kui hoolekogusse ei kuulu, siis ega suurt midagi ära teha või kuidagi abiks olla ei saagi. Olen oma ettepanekud hoolekogule esitanud ja projektist näen, et need teemad on üle käidud, eks jääb üle vaid oodata .. see kõige raskem töö.”
- “Hoolekogu peaks andma rohkem infot edasi lapsevanematele, see on ju nende roll. Oli info vist samal päeval, et täna toimub hoolekogu direktori poolt ja siis andke teada, kas on muresid. Ja

tänaseni puudub info, mis siis hoolekogus räägiti, otsustati. See on selline oluline info, mida peab stuudiumis jagama, mitte et ma peaks otsima seda kooli kodulehelt, mis ei ole kuigi loogiliselt üles ehitatud. Kodulehelt ma võin vaadata, mida lastele süüa pakutakse aga see, mida hoolekogu koosolekul räägitakse, see peab jõudma kõigi vanemateni. See ei ole mingi tavaline õpetajate koosolek. Ja stuudium on selleks kõige õigem kanal.”

Info liikumise osas väljendasid neli lapsevanemat rahulolematust:

- “Mu lapsel on olnud 5 aasta jooksul ainult 1 arenguestlust! Sooviks arenguestlusti ja igal aastal pole toimunud ka lastevanemate klassi koosolekut.”
- “Füüsilisi koosolekuid pole koolis peaaegu üldse. Olen sel õppeaastal ÜHEL koosolekul osalenud. Aga hea küll - moodsad ajad, enam võibolla koosolekuid ei tehta. Aga kogemus teiste koolidega on, et lapsevanemaid kaasatakse rohkem kooli ellu läbi koosolekute.”
- “Koolijuht ei ole vastanud meile, mis palus aidata koolivägivalla juhtumite lahendamisel, minu hinnangul ignoreeris probleeme.”
- “Ilmselt oleneb see lapse vanusest ja klassijuhatajast. Info põhikoolis liigub vaid lapse kaudu või harva Stuudiumi kaudu. Algkoolis kui ise ei küsi siis ei tea midagi.”

Ettepanekutena toodi välja, et oodatakse tihedamat suhtlust ja infovahetust klassijuhataja ja aineõpetajatega. Enamik leiab, et Stuudium on sobivaim kanal suhtlemiseks, ent mõni üksik eelistaks e-maili, sotsiaalmeediat või vahetut suhtlust. On juhtunud, et lapsevanem pole Stuudiumis oma kirjale vastust saanud. Mitu lapsevanemat ootab arenguestlust vähemalt kord aastas ning koosolekuid sagedamini kui kord sügisel. Kolmel korral väljendatakse ootust infokirja järele, kuhu info oleks kokku koondatud ja saadetak näiteks kord nädalas. Pakuti välja ka teha Stuudiumisse kalender, kus on kuude lõikes sündmused ja tähtajalised kodutööd. Täiendavad soovitused:

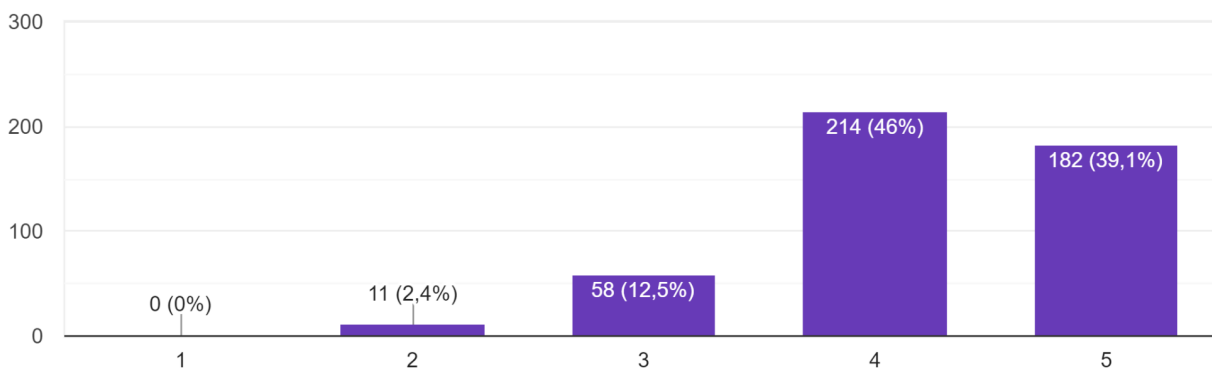
- “Koolis võiks olla kommunikatsiooni inimene, kes annab teada iganädalaselt, mis järgmisel nädalal koolis õpilaste jaoks olulist toimub. See info võiks vanemateni jõuda kooliastmete kaupa.”
- “Laiendage kõneisikute ringi - täna on Stuudiumis ainus kõneisik kooli direktor. Milleks? Natukene infot tuleb ka huvijuhtidelt, ent meil on üks vabariigi suurimaid koole - meie koolikiusamise hetkeseisust võiks kooli sotsiaaltöötaja rääkida, kooli arenguplaanidest (uue koolimaja seis) kooli arendusjuht, laste tervisekäitumisest kehalise kasvatuse õpetajate "juhtõpetaja" jne. See tõstab usaldust kooli personali suhtes ning tekitab uhkust õpetajate üle.”
- “Stuudiumis jätkata oluliste ja ka toredate teadete edastamist!”
- “Väga palju jõuab lastevanemateni meie jaoks mittevajalikku informatsiooni ning seetõttu jääb mõni vajalik sõnum märkamata. Näiteks võiks olla kasutusel erinevad värvid: näiteks ürituste sõnumid rohelisega, üldised teavitused hallid, olulised punased jne.”
- “Vältimaks ebavajalikku infomüra soovitaksin info saatjal läbi mõelda, kellele info on mõeldud ja mida sellega öelda tahetakse. Väljasaadetav sõnum võiks olla võimalikult kompaktne, kasutades vajadusel tähtsama välja toomiseks pullet pointe, boldi või taandridu. Väga sümpaatsed on kooli direktori poolt välja saadetavad kirjad, tootsin neid eeskujuks ka teistele kooli töötajatele. Soovitaksin info saatjatel enne kirja teele panekut, võtta veidi aega ning saadetav info läbi lugeda. Saan aru, et kõigil on kiire, kuid usun, et iga endast lugupidav õpetaja ei soovi tegelikult, et Stuudium oleks täis ohtralt kirjavigu sisaldavaid sõnumeid, koolitöid, tagasisidet jne. Siinkohal ei pea ma silmas paari õigekirja viga, seda juhtub kõigil ning sellest suudan mööda vaadata. Telefonist kirjutajatel tasuks v-o auto correct maha võtta. Lisaks õigekirjale olen tähele pannud ka lihtsamate masinkirja reeglite vastu eksimist (Kirjavahemärk kohe peale sõna lõppu ja alles seejärel tühik). Loodan, et minu tagasisidest on võimalik õppida ning keegi ei võta seda isiklikult. Leian, et lapsed, kes edaspidi peaksid Stuudiumist ise aktiivselt kodutöid, tagasisidet vms lugema, võiksid näha kohe nii õigekirja kui ka masinkirja mõistes korrektseid sõnumeid.”

Õppetöö läbiviimine

Võrreldes eelmise aastaga on rahulolu õppetöö läbiviimisega tõusnud. Vastuste keskmine 80% (77% 2021) ja positiivsete vastuste määr 74% (67% 2021).

Minu lapse õpetajad on pädevad

465 vastust

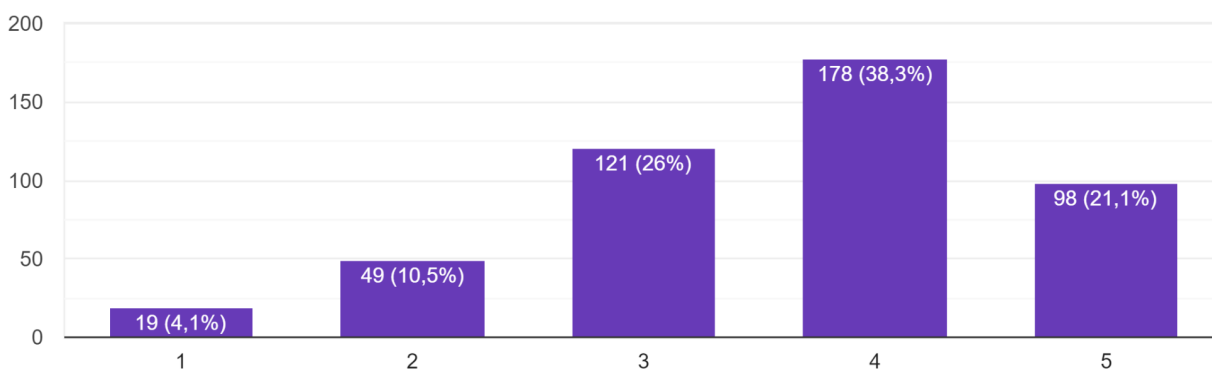

Keskmine: 84% (82% 2021). Positiivsete vastuste määr 85% (78% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Minu lapse õpetajad lähenevad lastele nende individuaalsust arvestades

465 vastust

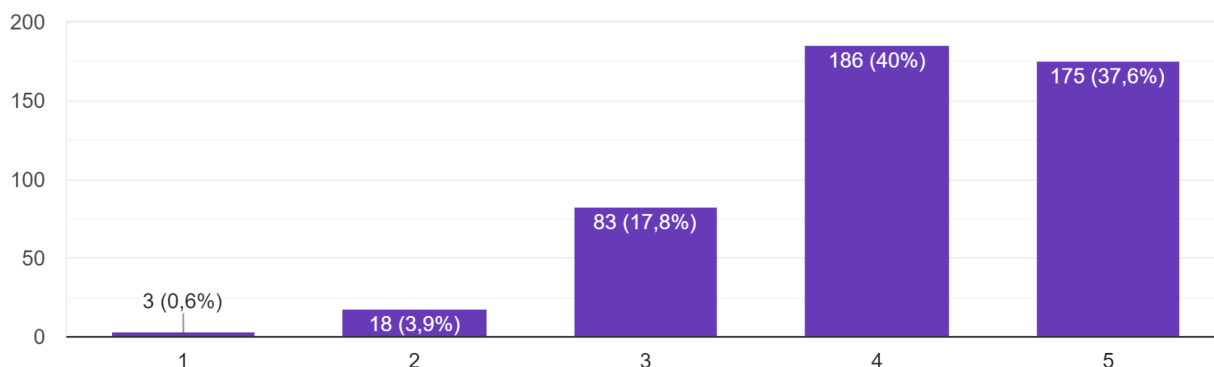

Keskmine: 72% (71% 2021). Positiivsete vastuste määr 59% (53% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Koolis hinnatakse õpilaste saavutusi

465 vastust

Keskmine: 82% (79% 2021). Positiivsete vastuste määr 78% (70% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Kommentaariid õppetöö läbiviimise kohta

Õppetöö läbiviimise osas on lapsevanematel palju ettepanekuid. Näiteks arutati tundide algusaja üle. Üks arvas, et tunnid võiksid jätkuvalt alata kell 8, ent teised eelistavad hilisemat tundide algust, kõige varem kl 8:30 ja veel parem, kui koolipäev algaks kl 9.

Mitmel korral toodi välja, et kuuendast klassist võiks saada kohustusliku vene keele asemel valida mitme keele vahel, peamiselt soovitati saksa keelt. "Oleme aastaid igatsenud B-keele valikuvõimalusi SG-s. Täna maailmas, eriti aga väikeses riigis nagu Eesti on mitmekeelsusel (mille poole reaalselt püüeldakse) ja õpilaste mitmekesistel keeleprofiilidel suur väärtus ning see võiks neile anda olulise konkurentsieelise tulevikus. Muidu nii edumeelse ja õpilaskonnalt nii suure kooli puhul nagu SG on, on see teema jäänud kuidagi tähelepanuta." Üks lapsevanem pakkus idee võimaldada muu emakeelega lastel õppida esimesest klassist peale oma emakeelt, nagu tehakse Soomes.

Lapsevanemad ootavad paindlikumat lähenemist õppetööle ja vana õppevormi muutmist. Pakutakse välja, et võiks olla rohkem õppekäike, õuesõpet, muuseumitunde, teemapäevi ja projekte, et saaks kooliseinte vahelt välja ning oleks rohkem vaheldust. Oodatakse rohkem lõimitud, päriselulist ja interaktiivset õpet ning tuuakse välja ka sotsiaalsete oskuste arendamise vajadust. Soovitatakse õpetajaid koolitada kaasaegsete aktiivõppemeetodite osas. Näiteid ettepanekutest:

- "Rohkem võiks olla kodunduse tunde, sest söögitegemise oskus on eluks vajalik, kodunduse ja söögivalmistamisega võiks alustada juba esimeses klassis. Samuti võiks lastele õpetada lihtsaid koduste asjade parandamise võtteid. Tsiviilkaitse võiks olla õppekavas ja esmased ellujäämisoskused. Lisaks võiksid olla suhtlemisoskuse tunnid."
- "Kindlasti tuleks võtta suund õppetöös selles suunas, et lapsed õpiksid omavahel rohkem koostööd tegema, probleemidele erinevaid lahendusi otsima. Mõtteviis "tee kõike üksi oma peaga ja ainult üks lahendus on õige" ei haaku tegeliku eluga. Oluline on mõista, et koostöö teistega on edu alus ja igale probleemile võib läheneda erineva nurga alt."
- "Loodusõpetuses õpiti puid klassiruumis ja tv. selle asemel, et astuda kolm sammu ning minna loodusesse. Saku koolil on see ju suur eelis suurte linna koolide ees. Võimalus õppetööd valitud ainetes viia läbi õues, kui olla kogu aeg umbes klassiruumis."
- "Vastan küsimusega, mida õpetajad ja kool saaksid teha, et muuta reaalsed õpilaste seas atraktiivseks, huvitavaks ja lõbusaks? Ettepanek, et alates 4.-5. klassist võiksid osad matemaatika tunnid toimuda, näiteks õues või mõnes muus, seda tundi toetavas, keskkonnas, kus lastele on

võimalik tuua mängudega võrdlus moment, mida tähendab m2, m3 või ruutjuur tavaelus? Ning selgitada miks on seda vaja arvutada?”

- “Nii nagu igas koolis, nii on ka Saku koolis olemas terve seltskond õpetajaid, kes hindavad nõ vanakooli õpet - klassis on haudvaikus ja õpetaja vuristab teksti ette. Kõik kuulavad ja siis kirjutatakse sõna-sõnalt info vihikusse. Kui lapsed ei kuula, nihelevad, siis saavad märkuse. Saan õpetajatest aru, aga kõik on kevadeks väsinud, nii õpetajad kui lapsed... Lisaks närvid pingul hetkeolukorra pärast... Aga äkki aitab õuesõpe, teemapäevad jne...?”
- “Laps võrdleb Saku Gümnaasiumit mõne Tallinna kooliga ja tunneb, et peale tavalise õppetöö ei suuda meie kool midagi enam pakkuda. Ei kohtumisi oluliste ja märkimisväärsete avalike elu inimestega jne. Koroon kriis peaks olema õpetanud kõigile, kuidas veebi teel saab luua suuri konverentse, sealjuures esinejad saavad oma ettekandeid teha oma töökohalt (nt Brüssel). Lapsevanemana leian, et Saku Gümnaasiumil on siin suur arenguruum. Väga vähe toimub silmaringi avavaid loenguid.”
- “Saku kool võiks võtta eesmärgiks õpetajate koolitamise. Õpetajate lähenemine õppetööle ja lastele on vanaaegne ja iganenud. On õpetajaid, keda lapsed kardavad. Keegi pidi olema sööklas seesugune ja minu laps seepärast ei käi söömas, kardab eksida ja avalikku halvakspanu sellele. Mõtteviis õpetajatel võiks olla kaasaegne, mis läheneb õpilastele individuaalselt ja toetavalt. Seda kahjuks Saku koolis ei näe. Palju on suhtumist, et ma ju rääkisin ja saa nüüd ise hakkama. Mahajäämust õpetajad ei märka või ei taha reageerida sellele. Õpetajad ei loo lastele koolirõõmu, ka on ühisüritusi/väljasõite vähe või neid polegi peaaegu. Liiga palju traditsioonilist õppetööd klassis, mis on kõige ebaefektiivsem õppimise vorm. Kaasaegsust õppetöösse ja see algab koolitustest. Sooviksin Saku koolis näha pühendunud õpetajaid, kel on endiselt sära silmas ja rõõm õpetada. Kes annaksid positiivset eeskuju (ka oma käitumisega) lastele edasi. Õpetajate peaks ennast koolis tunda väärtuslikuna ja tunnustatuna, see algab juhtkonnast. (Kuidas õpetajad ennast tunnevad ma ei tea, lihtsalt kui nad käituvad negatiivse eeskujuna, siis eeldan, et äkki tunnevad ennast ise halvasti.)”
- “Siia alla võiks pika kirjandi kirjutada aga ma väga eeldan, et olete ennast uuemate trendidega kursis hoidnud ja seda tegema ei pea. Mõistan, et klassis õpib üle 25 õpilase ja kõigil oma oskused ja teadmised ning loovus aga kui laps peab õppima vananenud infomaterjalide järgi vana infot, siis see on ikka päris masendav. Mõistan, et õpetajal on tööd mugav parandada, kui see on nõ must valge - kas õige või vale vastus. Aga selline lähenemine ei arenda mitte kuidagi loovust ja arutamise ning tuletamise oskuseid. Nt lapsed peavad õppima tähestikku pähe, kas ka lastele räägitakse, miks seda on vaja pähe õppida või kuidas see neile elus kasulik võiks olla? Õpetajad peaks ka rohkem kasutama küsimust MIKS ja kui keegi vastab, et seda on koguaeg nii tehtud, siis on juba väga suur viga sees selles! Me elame muutuste ajal, kus asjad muutuvad enne kui nad täielikult valmis saavad. Soovitan mõelda natuke teenusdisaini vaates ka kooli teenuseid, tegevusi jne kaasates õpilasi ja andma nendele vastutus selles. On väga palju võimalusi, kuidas õppimine ja kooliteenuse pakkumine on huvitav, inspireeriv jne aga sellega peab tegelema järjepanu, sest maailm meie ümber muutub nii kiiresti ja me peame sellega leppima ja koos sellega arenema.”

Paaril korral pakuti välja, et puudumise korral võiks pakkuda distantsõppe võimalust. “Aineõpetajad võiksid lisaks klassiruumi tunnile panna käima ka kaamera ja mikrofoni ja võimaldada koolist puuduvatel lastel tunnis osaleda online kanalis. Kui õpetaja annab avalikult tundi klassi ees, siis miks kaamera ei võiks edastada seda ka samast tunnist puudujatele? Ühendus võib olla parooliga kaitstud ja konkreetsetele puudujatele saadetud. Kogu see protsess võiks olla reguleeritud ja tavapärane ja osa koolipäevast, kooli juhtkonna poolt kehtestatud. Loodetavasti on Saku vallal võimekus muretseda ka igasse klassiruumi veebikaamera ja mikrofoni.”

Paar lapsevanemat mureseb õpilaste koormuse pärast ja leiab, et kodutöid on liiga palju, millega laps iseseisvalt hakkama ei saa. Pakuti välja lahendusi, et vältida tööde kuhjumist, nt: “Kas koolis on rakendatud igale klassile virtuaalne nädalaplaan (kuhu saaksid õpetajad märkida ära mis päeviti on kavas kontrolltööd

või tunnikontrollid, tasemetööd, proovieksamid, eksamid - selle nädalaplaani ajal saaks lastele rakendada mõistlikku koormust - teise aine õpetajad näevad ka teiste õppeainete plaane ja saavad selle abil enda omasid sättida, et nad oleksid võimelised oma õppetööd mõistlikult tegema, olen kuulnud ka teistelt vanematelt, nt 9-ndike vanematelt, et lapsed tunnevad eksamite eelselt ülekoormust ja ei jõua õppida eksamiteks, kuna kontrolltööd on langenud vahetult eksamite ettevalmistuste perioodi, lastel esineb pingepeavalusid, unehäireid jne)."

Samas tahab mõni lapsevanem, et õpetajatel oleksid õpilaste suhtes kõrgemad ootused:

- "Üldiselt on hästi, aga võiks veelgi rohkem paremate tulemuste nimel pingutada."
- "Algklassijuhataja nõudis lastelt korrektset käekirja, II-kooliastmes seda enam ei nõuta, lapse käekiri on muutunud lohakaks ja mitteloetavaks."
- "Kahjuks on tähelepanuta nutikamate laste arenemisvõimalused. Peaks olema motiveeritud olümpiaadidel osalemine ja kõik kellel on antud aines hindeks 4,5 võiksid osaleda koolisisestel olümpiaadidel. Kahju on vaadata, kui lapsel kulub kodutöödele 10-15 minutit päevas ning töö tegemise ja õpiharjumust põhikooli lõpuks ei ole välja kujunenud. Kohustusliku kirjanduse või üldse kirjanduse lugemine on minimaalne ja vastata võib seda nagu algkoolis lugemispäeviku formaadis. Puudub sisuline arutelu ja diskussioon sisu üle."
- "6. klassis käib kõva õppimine ja kodutööd on palju. Tugevad on matemaatika, loodusõpetus ja vene keel, olen väga rahul õpetajate tööga. Inglise keele õppega pole rahul ja olen sellest märku andnud, aga tulemust pole. Samuti pole rahul klassijuhataja poolt antavate ainetega. On raske aru saada kuidas need 5 nii kergesti tulevad ajaloos ja kirjanduses/eesti keeles kui mu laps reaalselt ei oska tegelikult kirjutada, tekstid on vigu täis ja vigu õpetaja pole parandanud. Lapsed ei oska kirjatöid kirjutada, ei ole mingit arusaama taandridadest või kirjandi ülesehitusest. Olen tõsiselt mures, kuidas mu laps kirjandit kirjutama hakkab. Ajaloos toimub vaid Tv täitmine, mille eest laotakse 5si, pole nõ teadmiste kontrolli ehk kontrolltöid selles mõistes nagu mina arvan, et peaks olema. Peaaegu puudub kohustuslik kirjandus, mõned raamatud aasta jooksul. Näen ja kuulen, mida ja kuidas õpivad teised temavanused ja ma tean, et minu lapselt nõutakse oluliselt vähem kui peaks."

Lapsevanemad toovad välja, et ei saa koolist piisavalt tagasisidet õpilase arengu kohta ning õpetajatelt oodatakse rohkem suhtlust:

- "Kuna 2. klassis hindeid ei saada, vajaka jääb info lapse arengust ja tagasiside lünklik."
- "Sooviksin rohkem teada saada lapse õppimist puudutavatest puudujääkidest (ausalt; eriti esimeses klassis, kus hindeid veel ei panda)."
- "Raske hinnata õpetajate poolset saavutuste hindamist ja individuaalsuse arvestamist kuna ei ole isiklikku kontakti õpetajatega. Kuna pole veel arenguestlustel lastega käinud siis ei tea üldse kuidas lastel õpetaja / kooli hinnangul läheb. Vahel on mõne eriti hästi tehtud töö kohta kirjas üks tunnustav lause, kuid muus osas on tagasiside null."
- "Õpetajapoolne tagasiside on väga minimaalne ja napisõnaline. Stuudiumist loen, et on kontrolltöö, etteütlus vmt, aga tööde tulemusi ei tea. Laps käib 2 klassis."
- "Üks minu lastest käib kolmandas klassis. Tal on raskusi lugemisega ja kirjutamisega. Laps käib õpiabitundides nii eesti keeles kui ka matemaatikas. Mina lapsevanemana olen see, kes küsib õpetajalt, kas on normaalne, et mu laps ei loe ega kirjuta veel hästi. Ei klassijuhataja ega ka õpiabiõpetaja ei võta minuga ühendust ja ei räägi mulle, et nende oskuste puudumine kolmanda klassi lõpuks võib viidata mõnele haigusele. Ise pean olema nii tark, et uurida, küsida ja otsida abi."

Kuna klassid on suured, tuntakse muret individuaalse lähenemise pärast, mille osas oodatakse arengut:

- "Individuaalsust küll ei arvestata, laps on nt klassi keskmisest kiirem, lisalehti v lisaülesandeid antakse väga harva, pigem lubatakse töö lõpetamisel telefoni vahtida, mis ei ole normaalne lähenemine. Erinevatele aine- vms võistlustele võiks rohkem saata."

- “Õppetöö diferentseerimist vastavalt õpilaste huvidele ja võimetele ei ole märganud.”
- “Rohkem tuleks rõhku panna ja tähele panna lapsi, kes vajavad individuaalset õpet.”
- “Täna on koolis selgelt liiga suured klassid ning õpetajatel on väga keeruline õpilaste individuaalsusega arvestada. Seda eriti juhul, kui klassis on nii andekas, kui õpiabi vajav laps. Minu arvates võiks õpilased pärast algkooli klassidesse ümber jaotada nende võimekuse järgi.”
- “Lapse motiveerimiseks võiks last igapäevaselt hinnata tema enda arenguga võrreldes, mitte alati haridusliku normi/või keskmisega võrreldes. Kahjuks ei ole Eesti haridussüsteemist ka eraldi hinnet "pingutuse/panuse" eest. Näiteks: kui matemaatikas muidu nõrk õpilane pingutab, et ära lahendada kõik kodused ülesanded ja saab iseseisva töö tulemusel ikkagi valed vastused, siis hinnata võiks ka seda pingutust.”
- “Muidu kõik hästi, aga kehaline võiks ka rohkem individuaalsust arvestada eriti just nende puhul, kes ei ole nn sportlased. Kui kehaline on ainus "4" või "3" tunnistusel muidu viielisel lapsel, siis on väga kurb (osaleb kehalises, pingutab oma võimete kohaselt, aga lausa kardab kehalise päevadel kooli minna, sest teab, et ega ta klassi "sportlastele" nagunii järele ei jõua). Seda ei saa kuidagi järgi või ette ise õppida ka, nagu tavalisi õppeaineid (nt eesti keelt, matemaatikat vms) saab.”
- “Minu 2 punkti individuaalse lähenemise osas on kindlasti paljude õpetajate suhtes ebaõiglane, kuid kahjuks on siiski nii, et kuna lapsi on klassis nii palju, siis enamik õpetajaid üritab suruda kõik lapsed ühte raami. Oma lapse vaimsete probleemide tõttu oleme koostöös koolipsühholoogi ja klassijuhatajaga küll mingeid edusamme teinud, kuid kogu süsteem võiks olla palju paindlikum. Alates sellest, et ärevushäirega noorel oleks võimalik "halbadel" päevadel tundides distantsilt osaleda. Ja seda mitte selles mõttes, et ta üritab tunnikirjeldust lahti dešifreerida (mis on pahatihti väga üldsõnaline ja ebaselge), vaid tunnid võiksidki toimuda hübriidtunnina. Kes koolis, see koolis ja kes kodus, see üle veebi. Paljudel noorematel õpetajatel on see õnnestunud, kuid kahjuks "vana kooli" pedagoogid ei taha ennast nii palju mugavustsoonist välja ajada. Ilmselt on probleemiks ka vajaliku tehnika puudumine ja internetiühenduse võimsus.”

Samuti oli juttu saavutuste märkamisest ja tunnustamisest:

- “Alati võiks olla tagaside ja kiitus, isegi kui ei võida. Medal/diplom annab ka rohkem kui energiapuuduse võidu puhul. Võiks mõelda tervislikumalt.”
- “Lisaks saavutustele tuleks hinnata ka pingutust. Pisut loovust ja lehtaks küll võimalusi, kuidas hinnata standardisse mitte mahtuvaid lapsi.”
- “Saavutuste kohapealt - kui on tagasihoidlikum laps, ei pruugi mingid tugevused kooli raames üldse ilmneda. Pigem nähakse õppetöölaseid saavutusi või aktiivsete laste sooritatut. Suures koolis ongi aga veidi keeruline märgatud olla.”
- “Tugiõpe on väga toetav aga klassijuhataja kipub unustama kokkulepitu ja tagasidestab saavutusi väga kesiselt.”
- “Saku Gümnaasium hindab vaid akadeemilisi teadmisi st õpitulemused ja olümpiaadide tulemused, sekka siis ka olulisemad spordialad. Kõik mis puudutab lapse loovust või teisiti mõtlemist või aktiveerit ei leia mitte mingisugust toetust rääkimata tunnustusest. Lapse jaoks on oluline aga ka see, kui ta suutis organiseerida mingi ürituse, selle jaoks leida ka sponsoreid jne. Aga õppeaasta lõpus jääb tema tunnustusest, sest hinnatakse eelpool mainitud tulemusi.”

Lapsevanemad pole rahul osade õpetajate suhtumise ja lähenemisega:

- “Tuleb ette õpetajate karjumist klassis.”
- “Kui klassis üks õpilane teeb pahandust, siis karistatakse tervet klassi lisakodutööga, mis minu meelest pole õiglane (eesti keel)”
- “Osad õpetajad võiksid oma arvamusel õpilase isiku kohta enda teada jätta, mitte arvustada klassi ees.”

- “Liiga palju kibestunud ja õpilastel vahet tegevaid õpetajaid. Tundub, et on õpetajate defitsiit ja õpetama satuvad ka inimesed kes ei peaks enam õpetama.”
- “Teise klassi õpetaja arvestab ja kiidab vaid klassi esindavaid õpilasi. Teised õpilased polegi nagu mingit kiitust väärt. Olemiselt natuke eristuvaid lapsi kohtleb klassijuhataja nagu pidalitõbiseid ja alandab ülejäänud laste ees! Kahju, et vanad head õpetajad tänapäevaga kaasa ei suuda minna ja leppida tõsiasjaga, et vana aja lähenemine hetkel enam ei toimi. Kui õpetaja annab klassis eeskujut, et kõik lapsed peavad olema täpselt samasugused ja ülejäänud õpilasi võib alandada siis kahjuks suurendab see koolikiusu tunduvalt. Õpetajad peaks olema eeskujuks oma õpilastele ja näitama, et kõik lapsed on võrdsed ja erineda on ok!”
- “Õpetajad ootavad, et kõik õpilased õpiksid viitele, kellel see ei õnnestu, see mõistetakse hukka. Õpetajad peavad õppimist ainult õpilase asjaks, aga et neil endal oleks huvi pidada õpilasega maha üks neljasilma vestlus, et mõista arenguvajadusi, seda pole märganud. Õpe käib ikka täpselt samamoodi nagu 40 aastat tagasi, sarnased on ka õpilaste ja õpetajate vahelised suhted.”
- “Küll aga hinnatakse õpilasi kohati erinevalt (käitumise ja tehtud/tegemata tööde osas) ja see tekitab lapses trotsi a la miks mina pean kehalises soojendusringe jooksuma, aga ... võib kõndida ja kui mina kõnnin, siis saan kohe riielda jne. Mitmeid näiteid sellest, kuidas paljud segavad tundi, aga märkuse saab üks jne. Kuidas ei süveneta, mis tegelikult juhtus jne.”

Leitakse, et õpetajate pädevus on ebaühtlane, mistõttu on keeruline anda ühtset hinnangut. Ühe õpetaja tundi minnakse rõõmuga ja teise mitte:

- “Raske on selgitada, sest on õpetajaid, kellele sooviks hindeks panna 5+, aga kahjuks on ka neid kellele paneks tubli 3.”
- “Õpetajate kohta - tase on erinev ja see paistab laste motivatsioonis õppida hästi välja. Õnneks on gümnaasiumi tase ühtlasem ja minu laps sattunud väga tublide õpetajate "hoole alla".
- “Hindasin neljaga selle tõttu, et on üks õpetaja, kelle suunal kuulen lapselt nurinat. Peamise probleemina toob välja, et õpetajal on oma lemmikud, keda teatud tegevustes eelistatakse järjepidevalt ja et hindet ei kuva õpitut vaid kõik saavad viied ilma erisusteta. Iseenesest ju tore, aga mitte kuigi motiveeriv. Ülejäänud õpetajad on küll väga pühendunud ja professionaalsed. Eriliselt toon välja klassijuhataja Mariann Laane.”
- “Keeruline vastata üldise koondina, kuna õpetajate töö on väga erinev. Klassijuhataja teeb väga head tööd, kuid mõne aineõpetaja puhul tundub nagu oleks õpetaja oma tööst väsinud ja vajaks muutusi. Selles suhtes soovitan edaspidiseks kaaluda õpetaja õpetusmeetodite hindamist. Õpetaja võiks samamoodi saada tagasisidet, kuidas tema õpetus lasteni jõuab. Nii saaks vajadusel teha isiklikke muutusi paremuse poole ja püsiks pidevas arengus. Toimiks nõ kvaliteedikontrollina. Samas selguks, kas õpilase hindeid mõjutab keeruline teema, õpetusmeetod või hoopis suhted õpetajaga.”

Väljendatakse muret põhikoolis aineõpetusega, mis ei anna piisavalt tugevat põhja gümnaasiumisse sisseastumiseks ja seal edukaks õppimiseks. Gümnaasiumisse sisseastumisel oodatakse paindlikumat lähenemist. Mõned kommentaarid:

- “Kuna põhikoolis mõni aine väga nõrk, kuigi hindet viied, siis raskusi gümnaasiumis.”
- “Kahjuks on probleeme mõnede ainetega, kus suured probleemid tulevad gümnaasiumis. Põhikoolis vieline, gümnaasiumis vaevu kolmeline. Nt geograafia, keemia, füüsika, inglise keel.”
- “Minu lapsel on nt inglise keele hinne "5", kuid 4 kooli katsetel ta eelvoorust edasi ei pääsenud, kuna inglise keele testi tulemus oli vaid 38%. Õnneks keemias sai uue õpetaja.”
- “Selles mõttes on kurb, et oma kooli 10. klassi kandideerides arvestatakse alguses vaid testitulemusi: kui õpilane sooritab testi mingil põhjusel alla 50 protsendi (neid põhjuseid võib olla palju!), isegi kui õpib headele ja väga headele hinnetele, pole tal enam võimalik oma kooli edasi kandideerida. Kahju, et õpilased selekteeritakse välja vaid testi põhjal, arvestamata veerandite hindeid või eelmiste aastate hindeid. Õpilane võib olla väga kohusetundlik, kuid testi ajal ei pea

pingele vastu, kiilub kinni, ei oska. Kurb lihtsalt, kui need õpilased ei saa edasi enda kodukoha kooli, kus meeldib käia ja on selles osas väga panustanud.”

- “Gümnaasiumisse sisseastumistesti soorituse % võiks madalam olla. Võib juhtuda et muidu nelja viieline õpilane ebaõnnestub testil ja saab alla 50% ja sealt edasi enam gümnaasiumisse ei pääse.”
- “Hetkel tekitab kõige rohkem muret gümnaasiumi moodulõppega seonduv. Võibolla ei oska ma piisavalt otsida aga tunnen, et uue õppemeetodi kohta ei ole saanud piisavalt infot. Järgmine aasta on poeg üheksandat lõpetamas ja seega algab juba sügisel ettevalmistus gümnaasiumisse astumiseks. Olen kuulnud, et uue moodulite süsteemiga on tekkinud rahulolematust. Selle kohta võiks anda põhjaliku selgituse.”

Kolm lapsevanemat on väga kriitilised ujumisõpetaja osas, kes ei oska nende hinnangul piisavalt lastega suhelda. Rahulolematust on ka inglise keele õpetamisega:

- “Kui lapsel ei ole eelnevaid kokkupuuteid võõrkeeltega, siis minu arvates selline õppemetoodika ei õpeta lapsele võõrkeelt selgeks, ta ei saa tugevat põhja alla. Sooviksin, et mõtleksite nt inglise keele õppemetoodika peale.”
- “Keeleõppe meetodid on õpetajatel erinevad ja sellest tulenevalt ei ole väga rahul keeleõppe kvaliteediga.”
- “Inglise keeles tundub mulle, et ollakse iganenud õppemetoodika järgijad, tehakse grammatikaülesandeid, mitte ei suhelda. Keeleõpe=rohke rääkimine.”
- “Inglise keele õppe metoodika vahel annab soovida - tihti on asendusõpetaja ja kodus ei jää kunagi midagi. Sõnu pole see aasta õpitud üldse. Inglise keel nii oluline ja just et alus põhi saaks hea. See kahjuks tundub et on nõrk või vajaks tähelepanu meie koolis.”
- “Inglise keele õpetajatega on pidev probleem kahjuks, pole pädevaid ja vahetuvad pidevalt, mis ei anna stabiilset õpitulemust. Kord on väga nõudlik ja teine taas ei võta materjali läbi vaid põhirõhk on kontrolltööl, mis on õpitust hoopis erinev. Loodetavasti see järgmisel õppeaastal paraneb.”
- “Tundub, et personalipuudus on suur. Laps ei tea siiani, kes ta õige inglise keele õpetaja on. Kõik tunduvad asendajad ja järgmine ei ole kursis, mida eelmine on nõudnud.”
- “Minu täna gümnaasiumis käiv laps oli hädas põhikoolis inglise keele õpetaja kvaliteediga. Klass pöördus korduvalt juhtkonna poole, kuid kahjuks abi ei saanud. Õpetajale anti pidevalt uus võimalus ja osad lapsed olid sunnitud võtma eraõpet lisaks. Kuigi mõistan, et õpetajate pöud on, oli kurb, et laps sai inglise keeles põhikoolist nõrga põhja. Õppetöö osas sooviks pädevaid õpetajaid, kes annavad õpilastele korraliku hüppelaua tulevikuks. Õnneks enamjaolt on Saku Gümnaasium siiski pädevad õpetajad.”

Keskmisest rohkem toodi välja puudujääke füüsikas, ent mainiti ka teisi aineid:

- “Laps räägib ikka kodus aegajalt, kuidas ta mõnda õpetajat taga igatseb, seda põhjusel, et uus ei ole samal tasemel (õpetamise stiil, pühendumine, põhjalikkus). Eriti kahju, kui reaainete õpetajad on nõrgad nt. füüsika, millega peaks kohe alguses põhja alla saama, et tulevikus oleks lihtsam ning ühtlasi olla ka konkurents teiste koolidega võrreldes.”
- “Mõnedel õpetajatel on arusaamatu hindamissüsteem. Kehalise tunnid on ajast ja arust, mingit individuaalsust seal küll pole. Ujumise ja suusa tundide järgi tegemine oma vabast ajast ja rahast ei ole normaalne. Eriti, kui puudumine on olnud põhjendatud.”
- “Kunstiõpetaja ja muusikaõpetaja ei pidavat eriti pädevad olema lapse hinnangul.”
- “Õpetaja *** kasutab õpilasega suhtlemisel sageli sarkasmi, mis ei ole pedagoogiline suhtlusvorm. Pädevust ei oska hinnata, kuid individuaalset lähenemist ei ole kindlasti.”
- “Enne tööle võtmist kontrollida õpetaja tausta. Ma loodan, et kool sai õppetunni selle aasta keemiaõpetajalt (lastele oli see väga tõsine pauk, laps lõpetab 9. klassi ja tema teadmised on keemias väga nõrgad ehk olematud). Kui laps on 8nda klassini õppinud viitele ja 9. klassis ei ole

võimalik keemiat saada selgeks ja saada see kuidagi hindele 4. Selle hinde pärast pead tegema gümnaasiumisse sisseastumiskatsed. Et neid katseid teha tuli meie perel eraõpetaja palgata.”

Kategoriseerimata ettepanekud:

- “Kui aineõpetaja saadab õpilase aineolümpiaadile (väljaspool kooli), siis võiks õpetaja poolt olla rohkem juhendamist ja suunamist ettevalmistuse osas.”
- “Treeningute võimalikult lai valik ja mõistlik ajakava ka kaugemal elavatele lastele.”
- “Enne, kui lastel palutakse teha esitlusi arvutis, võiks seda koolis õpetada. Nt 4. klasside sügisene teadmiste kontrollimine oli arvutis nii eesti keel kui matemaatika. Lastel oli arvutiga kokkupuude olnud 2. klassis, siis ei saa eeldada, et eesti keele töö tehakse arvutis, kus tuleb teksti trükkida jne.”
- “Laps räägib pidevalt, et kõike peab tegema kiiruga. Nõutakse ilusat käekirja aga kiiresti peab tegema. Kui kolme sekundi jooksul vastust ei tea, saab miinuse. Võiks rahulikumalt võtta, selline käitumine teeb lapsed ka närviliseks. Ja kui laps käib tunni jooksul tualetis, ei peaks õpetaja selle eest märkust kirjutama.”
- “Võiks mõelda ka tegevust vahetundidesse eriti esimesele klassile, kes alles harjub koolis käimisega. Joosta ei või aga võiks olla mingi aktiivse tegevuse võimalus koridoris.”
- “Oleks vaja tegeleda mõne probleemse lapsega juhtkonna poolt, mitte lükata noore õpetaja kraesse.”
- “Õppevahendite hankimine võiks olla keskselt lahendatud. Eriti käsitöös võiks heegelnöölad, lõngad, naelad ja puuklotsid olla õpetaja poolt tellitud. Vanemana olesin nõus ka tasuma selle eest.”
- “Arvan, et kooli õpetajad peaksid saama rohkem koolitusi erivajadustega lastega töötamise teemal. Paljudel noortel on praegu probleeme vaimse tervisega, aga paljudel õpetajatel on ikka veel arusaam, et depressioon ei ole haigus.”
- “Kõik on kena, aga alati võiks kooliväliseid tegevusi olla rohkem: ekskursioon, spordivõistlused, moeshow, tantsud, esinemised, võistlused.”

Siiski on ka lapsevanemaid, kes kiidavad praegust olukorda koolis:

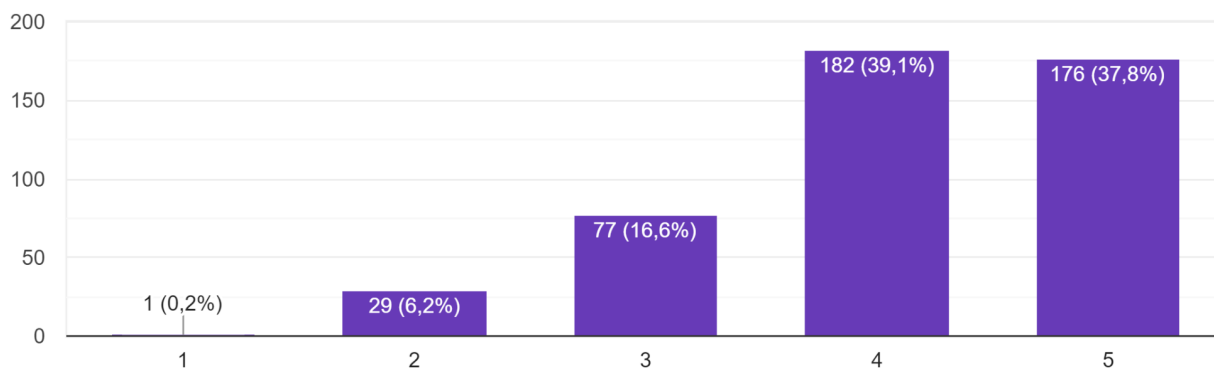
- “Õppetöös kasutatakse väga mitmeid digitaalseid vahendeid, mis lapsi köidavad.”
- “Viimasel aastal on õppetöö huvitavamaks läinud.”
- “Mul on meeletult hea meel, et klassid on väiksemad kui vanasti!”
- “Pean väga oluliseks kooli poolt loodud õppekeskkonda, mis toetab ja soosib õpiharjumuse tekkimist. Mulle väga meeldib, et hinnatakse pingutust ja järjepidevust.”
- “Olen väga rahul tasakaaluga lapsele toredate ürituste ja õppetöö vahel. Koolipäevad on piisavalt sisukad ja põnevad.”
- “Hindan väga, et kodutööde maht on lapsele jõukohane ja jätab aega oma hobidega tegelemiseks ja lapsepõlve nautimiseks.”
- “On tore et mõni õpetaja teeb endiselt videotunde ka puudujatele.”
- “4. klassi õppetöoga olen rahul, meeldib, et püütakse õppida ära koolis ja antakse kodutööna ainult nõ lõpetada. Tekitab lapses vähem stressi ja liigutakse asjadega edasi, siis kui kõigil selge.”
- “Mulle väga meeldib, et meie klassijuhataja organiseerib igasuguseid õppekäike ja tegevusi, mis ei ole otseselt klassiruumis. Sügisel oli palju õuetunde, mis on väga tore kuna minu hinnangul jääb reaalsest elust õpitu paremini meelde.”
- “Olen rahul kooli õppetöoga, eks palju oleneb ka õpilastest endast ja õpetajatest. Nende omavahelised suhted on väga tähtsad, hindan väga õpetajaid, kes suhtuvad õpilastesse hästi ja on väga mõistvad ja hea eeskujuga. Suurepärane näide Valmar Ammer!”
- “Kiidan õpetaja Kaire Loonurme tööd!”

Õpilaste arenguvõimalused väljaspool õppetööd

Võrreldes eelmise aastaga on rahulolu õppetööväliste arenguvõimalustega tõusnud. Vastuste keskmine 82% (75% 2021) ja positiivsete vastuste määr 79% (61% 2021).

Koolis pakutakse õpilastele võimalusi õppetööväliseks tegevuseks

465 vastust

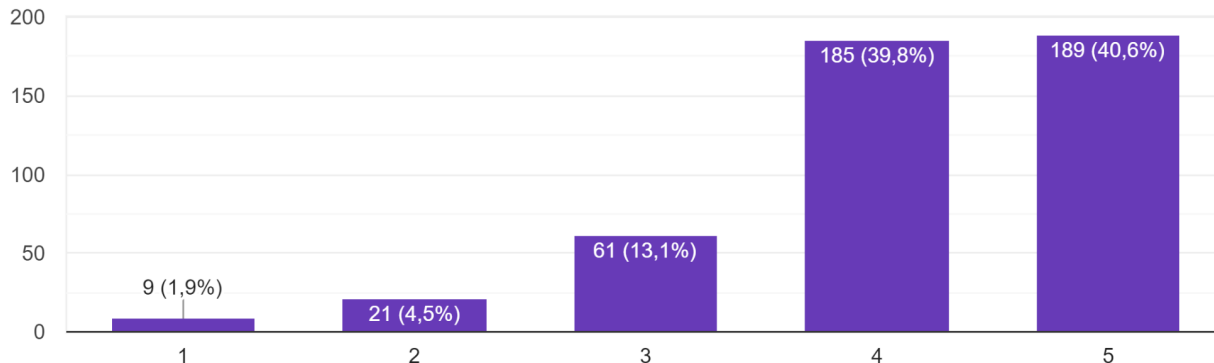

Keskmine: 82% (72% 2021). Positiivsete vastuste määr 77% (55% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused kenasti paranenud.

Õppetöö jätab lastele piisavalt aega huvitegevuseks

465 vastust

Keskmine: 83% (77% 2021). Positiivsete vastuste määr 80% (67% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Kommentaariid õppetööväliste tegevuste kohta

Paljud lapsevanemad leiavad, et pakutakse piisavalt tegevusi ja valikuid jagub. Sakus on palju huvitegevuse võimalusi ja igaüks leiab endale sobiva. Siiski soovitatakse erinevaid huvitegevusi rohkem reklaamida nii õpilastele kui ka vanematele. Mõned tunnustavad kommentaariid:

- "Suurepäraseid huviringid on Sakus ja nii hästi ajaliselt arvestatud lapse koolipäevaga."
- "Treeningud on hästi korraldatud ja arvestavad laste tunniplaanidega."
- "Hetkel olen väga rahul, on suur valik erinevaid võimalusi nii tasuta kui tasulisi huviringe."
- "Saku Huvikeskuse poolt pakutavad ringid on mitmekülgsed ja taskukohased, see on võimaldanud lastel osaleda mitmetes erinevates huviringides."

- “Minu laps on valinud huvialaks jalgpalli ning Saku Jalgpalliklubi ja treenerid on väga aktiivsed ja toredad. Lapsele meeldib see tegevus väga. Te veedaks kogu vaba aja staadionil palli mängides.”
- “Väga tubli töö!!! Kiidan ja tänan kõiki, kes on panustanud oma aega ja ressursi huvitegevusse.”

Osa aga leiab, et valikud on piiratud ja võiksid olla mitmekesisemad. Paaril korral toodi ka välja, et huviringis on nii väikesed grupid, kus nimekirjad täituvad juba enne nende avalikuks tegemist. Tehakse ettepanekuid ka täiendava huvitegevuse osas, nt keelte huviringid või suvelaagrid, matemaatika- või nuputamisingid:

- “Võibolla pole ma kõigist kooli pakutavatest huvitegevuse võimalustest teadlik, aga lisaks arvukatele sportimisvõimalustele ja muusikakoolile (mõlemad teevad väga head tööd) võiks olla ka selliseid ringe, mis treenivad aju, loovust ja tulevast hakkamasaamist. Nt väitlemine, ettevõtlus jne.”
- “Alustati Hiina keelega, mis kummalisel kombel kadus. Ka võiks olla Jaapani Saku kooli õpilasvahetuse soodustamiseks Jaapani keele ja kultuuriringe. Jaapani saatkond Eestis kindlasti seda huvi toetaks.”
- “Hea oleks, kui saaks koolis tegeleda eraldi soolo laulmisega (mis ei ole seotud muusikakooliga), laste jooga, male, teaduslabor. Väiksemad lapsed unistavad kooliballist. Võiks olla ka noorematele korra aastas, kus näiteks tullakse kokku printsessi kleitides ja poisid kenas viisakas riietuses. See oleks neil tore pidu ja saaksid ka teistega koolis tuttavaks. Kui see nüüd siia alla muidugi ettepanekuna sobib.”

Räägitakse eraldi ka algklasside laste huviringi võimalustest:

- “1.-2. klassile pakutakse loovustunde, mis arendab/toetab taibukamata/kiiremate laste arengut, aga alates 3. klassist sellist huviringi ei ole ja kui on soov lapse tugevust edasi arendada siis tuleb otsida võimalusi mujalt.”
- “Esimeste klasside osas on küll kooli huvitegevusega veidi kehvasti - valikut on vähe. Mudilaskoor - miks on see alates 2. klassist? 1. klassi lapsed tahaksid ka väga mudilaskooris käia. Järgmisel aastal on tulemas laulupidu ja oleks ju arukas lapsi võimalikult varakult koolitama hakata. Sama kehtib rahvatantsu kohta - õpetaja on koolis olemas, rühm ka, aga sinna saavad ainult valitud, ehk ainult 1. klassi õpilased. Aga minu laps soovib ka rahvatantsu tantsida. Jällegi tulemas on tantsupidu ja laps tahab õppida, kuid pean hakkama teda Tallinnasse viima? Tundub veidi jabur. Samuti kui oleme koolist küsinud, kas on õpetajaid juurde vaja, siis vastus on ei - õpetaja on olemas, aga sama kõik lapsed rahvatantsu ikka minna ei saa. Arusaamatu.”
- “Esimesele kooliastmele pakutav õppetöövälise tegevuste valik võiks olla tunduvalt mitmekesisem. Valida võiks olla ka näiteks keeleõpet või loodusteaduste valdkonna õppetööväliseid ringe.”
- “Algklassidel ei ole just ülemäära palju koolivälise tegevuse tunde või klapiavad nende ajad, niiet kahte ringi valida ei ole võimalik. Algklassidest võiks olla samuti juba programmeerimine, mis paljusid lapsi köidab.”
- “Ujumistreeningud ei ole jätkusuutlikud, kui nt 3-nda klassis saab rohkem õpilasi osaleda ujumistrennis, siis 4-ndas klassis võetakse treeningutesse vähem osalejaid. Väga paljud lapsed, kes tahaks ujumistreeningutes käia, ei saa selle tõttu. Ujumistreeningud on juba väga vajalikud kas ülekaaluliste lastele, või muude terviseprobleemidega lastele, kellele teised treeningud ei sobi.”

Paljud vanemad hindavad õppekoormust nii suureks, et tekitab stressi ja ei võimalda tegeleda huvialadega:

- “Kodutöid meeletult, kahjuks muude asjadega eriti tegeleda ei jõua.”
- “Koduste tööde hulk on tohutu. Kui laps käib veel lisaks koolile muusikakoolis ja mõnes ringis, siis koos koduste töödega saab lapse "tööpäev" läbi tihti alles kella kaheksa õhtul. Hommikul kella kaheksast õhtul kaheksani, see teeb 12 tundi! Ja see pole kindlasti selline asjade seis, mis koolivälisest tegevust soodustaks.”
- “Oma lapse seisukohast ütleks, et kohati jäetakse liiga palju õppida, ka nädalavahetuseks. Lisaks kohustuslik kirjandus või nt käsitöö lõpetamised. Mõned õpetajad arvavad, et ainult nende aine on

kõige tähtsam ning pole harvad juhuseid kus päevas on mitmes aines korraga tööd või suuremamahulised kodutööd. Võiks ju mõelda, et vanasti oli nii ja ka naa, aga aeg läheb edasi ja kohati tuleks iganenud stereotüüpidest loobuda. Kindlasti on neid, kel pole sellega probleeme, aga lapsed on erinevad.”

- “Mõnel ajal on lastel väga palju õppida ning siis on isegi väga võimekal õpilasel keeruline võimaldada endale õppetöö välist tegevust. Üldiselt võib siiski õppekoormust pidada mõistlikuks, et lapsel jääb aega ka huvitegevuseks.”
- “Tihtipeale on isegi esmaspäevaks nii palju õppida, et lapsel ei jää isegi nädalavahetusel aega puhkamiseks ja õppetööväliste tegevuste harrastamiseks. Trenne ja huviringe on küll palju, aga ka õppimist kodus on palju. Õppimist kodus on palju, sest klassid on nii suured, lärm on suur, tunni aeg kulub korra hoidmisele ja nii jääbki kõik koju õppida.”
- “Räägitakse palju, et lapsed peaks käima trennides/huviringides aga tegelikkuses selleks eriti ju aega ei jää. Kodusteks ülesanneteks jäetakse suhteliselt palju. Ehk siis ongi valiku küsimus, et kas õppida ja teha kodutööd pinnapealselt ja käia trennis või loobuda trennis käimisest. Teine kitsaskoht on nädalavahetus, kus pere tahaks koos pikemalt midagi ette võtta aga kahjuks on esmaspäevaks paras nimekiri kodutöid. Täiskavanutena käime üldjuhul tööl E-R ja tööandja ei eelda, et pühapäeval pead mitu tundi tööd tegema?”
- “Õppimiskoormus on päris suur neil, kes sellesse tõsiselt suhtuvad ja õppetöövälistes tegevustes osalemine ei anna enamjaolt mingit kergendust, pigem lisab pingeid, kuna õppimised tuleb kõik järgi teha (nt viimati muusikalis osalemine).”

Tuuakse ka välja, et mitme huvitegevuse ajad kattuvad omavahel või on samal ajal koolis konsultatsioon või järelevastamine. Samuti leitakse, et huvitegevuses on keeruline osaleda õpilastel, kes sõltuvad koolibussist:

- “Kõik ei ela Sakus, logistika on väga keeruline, busside graafikute ajad on ebamõistlikud.”
- “Huvitegevust pakutakse aga mitte bussi lastele. Huvitegevust on vaja mitu tundi oodata ja siis ei ole enam lastel bussi, millega koju saada. Lisaks esimese klassi lapsel on päris keeruline oodata mitu tundi.”
- “Koolibusse võiks liikuda oluliselt rohkem külade vahel. Linnas Pirita ja Maardu vahel on see intervall ca 15-20 minutit. Oleks nõus ka väikese tasuga kuukaardi soetama kui bussigraafik tiheneks. Kolme lapsega on trennide tõttu sõitmist palju olnud.”
- “Bussilastel kes peavad üle tunni aja bussi ootama pole kuskil väga olla. Bussijaamas, garderoobis.... võiks olla midagi muud.”

Paaril korral mainiti, et trennis oleva lapse kotis soritakse, varastatakse asju või loobitakse laiali ning soovitati staadionile teha rohkem katusealuseid, kus lapsed saavad trenni ajal oma asju hoida. Oodatakse ka laiemat variatiivsust valikainetes ja klassipõhistes õppetöövälistes tegevustes:

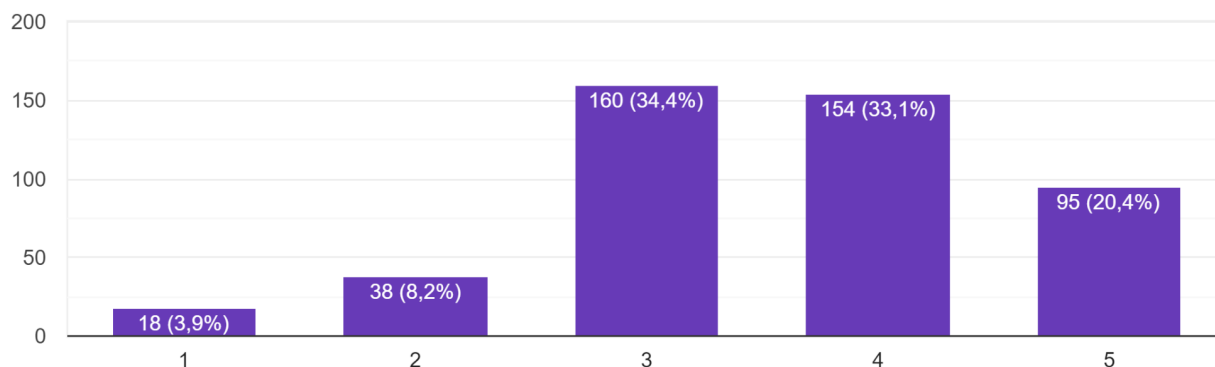
- “Kahjuks ei ole näinud oma lapse puhul, et oleks kooli poolt olnud väga palju õppetööväliseid tegevusi (teater, ekskursioon)”
- “Minu arust on kooli valikainete valik jätkuvalt kesine. Selles valikus ei erineta teistest tüüpkoolidest ning samas ei käi need ühte sammu kaasaja noorte ootuste ega ka tööturul toimuvaga. Samas nendin, et ma tean valikaineid ainult läbi nende nimede - sisu kogemus on ainult õpilastel. Ehk võib vabalt olla, et "mitte midagi" ütleva valikaine nime taga on siiski asjalik ja ajakohane õppesisu. Kui nii on, siis ignoreerige minu sellekohast postitust.”
- “Sel aastal pole lapse klassis õppetööväliseid tegevusi toimunud eriti, kuna õpetaja ei ole lastele miskit välja pakkunud ega eriti nendega koos midagi teinud. Et klass oleks ühtsem, siis peaks/võiks olla neid tegevusi rohkem.”

Tugisüsteemide rakendamine

Võrreldes eelmise aastaga on rahulolu tugisüsteemide rakendamisega veidi tõusnud. Vastuste keskmine 77% (75% 2021) ja positiivsete vastuste määr 65% (60% 2021).

Õpi- või käitumiskustega lapsed saavad koolist abi

465 vastust

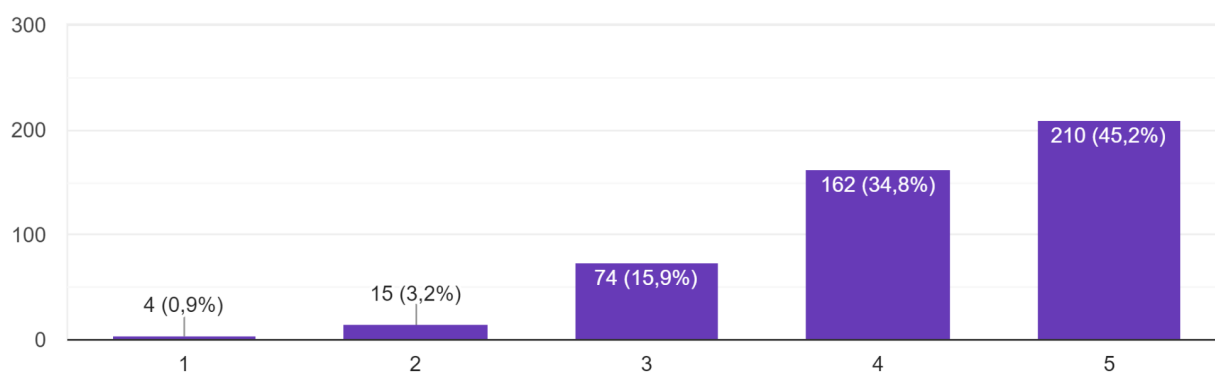

Keskmine: 72% (71% 2021). Positiivsete vastuste määr 54% (49% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Koolis on võimalik saada järelaitamistunde ja konsultatsioone

465 vastust

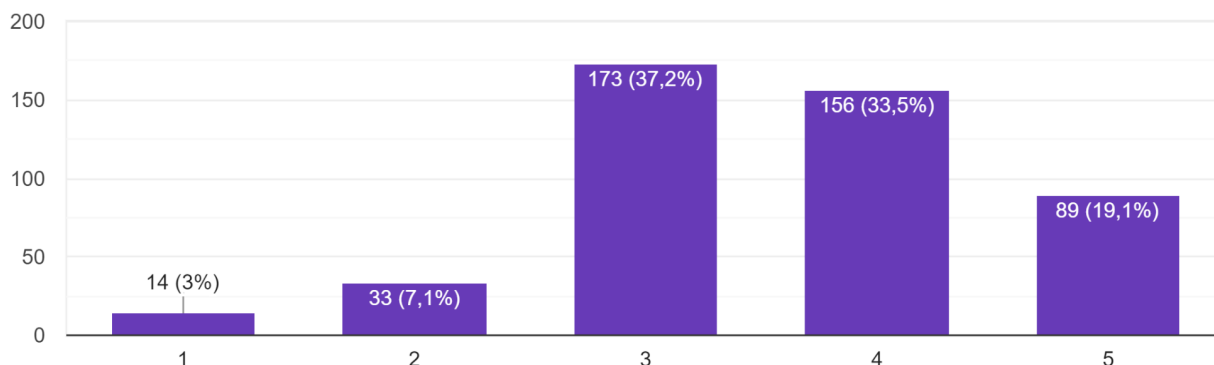

Keskmine: 84% (83% 2021). Positiivsete vastuste määr 80% (77% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Andekamate laste arendamisega tegeletakse

465 vastust

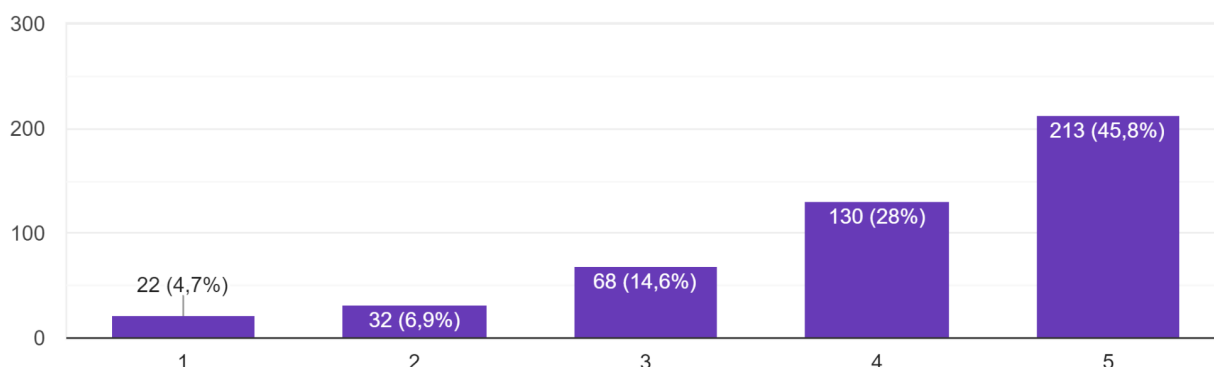

Keskmine: 72% (67% 2021). Positiivsete vastuste määr 53% (41% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Arenguvestlused lapse, lapsevanema ja klassijuhataja vahel on kasulikud

465 vastust

Keskmine: 81% (80% 2021). Positiivsete vastuste määr 74% (71% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Ettepanekuid kooli tugisüsteemide paremaks rakendamiseks...

On lapsevanemaid, kes on väga rahul ja tänulikud koolis pakutava toe eest:

- "Olen väga rahul pakutava abiga ning minu laps on veidi teistsugune ja emotsionaalsem kui teised. Olen väga tänulik, et klassijuhataja sellega arvestab ning on loonud lapsele turvalise keskkonna."
- "Olen Saku Gümnaasiumi tugisüsteemiga rahul. Minu algklassis käiv laps ei tulnud toime tavaklassis ja läbi tugisüsteemide rakendamise saab ta nüüd väikeklassis kenasti hakkama."
- "Järelaitamist ja konsultatsioone põhikooli majas pakutakse väga hästi. Siiani on vähemalt kogemus hea. Õpetajatega annab läbi rääkida ja kokkulepetele jõuda. Kiitus neile selle eest!"
- "On hea teada, et tugisüsteemidesse panustatakse järjest rohkem, st rohkem ressursse ja töötajaid."
- "Üldiselt on õpetajad konsultatsioonide osas toetavad ning ühise ajal leidmisel probleeme pole tekkinud. Arenguvestlusel on võimalik ka erinevaid väiksemaid probleeme ära lahendada, teised küsimused klassikoosolekutel. Ka on alati võimalus otse õpetajale kirjutada."
- "Nagu eepoolmainitud, oleme meie küll abi saanud, kuid seda vaid tänu väga vastutulelikule klassijuhatajale. Kui me poleks temalt soovitusi saanud, siis poleks osanud väga kuhugipoole joosta. Mulle tundub, et koolipsühholooge võiks isegi rohkem olla. Sel aastal erinevalt varasemast on siiski

rohkem ka vanematele kooli lisateenuseid tutvustatud ja ma tean et koolipsühholoog on käinud klassis rääkimas. Nii et asi liigub kindlasti paremuse poole.”

Suur osa lapsevanemaid nendib, et ei ole kursis koolis pakutavate tugiteenustega, sest nende lapsel pole selle järele vajadust olnud ja seega kokkupuude puudub. Mainiti, et tugisüsteemide kohast infot saavad need, kellel juba on probleem ning ennetavaks tegevuseks infot napib. Tunti huvi ka selle vastu, kuidas hinnatakse andekust ja kuidas andekaid toetatakse. Mõnel lapsel on tunnis igav ja vajaks lisaülesandeid või täiendavat arendamist:

- “Võiks märgata ja tunnustada/arendada õpilaste andeid. Olgu see lobisemisvajadus, kunstianne või suurepärane argumenteerimisoskus...”
- “Olümpiaadidel käivatele lastele võiks kasvõi tunnis vahelduseks keerulisemaid ülesandeid anda. Kui lapsel uus osa täiesti selge, teistel veel vaja kinnistumiseks korrata, siis targem võib millegi keerulisemaga tegeleda.”
- “Andekamate arendamise/õppe individuaalsuse osas on arenguruumi. Minu lapse jaoks oli esimene poolaasta igav ja kohati tüütu ja motivatsiooni tappev, sest tegeleti nende asjadega, mis usinamatel-nutikamatel juba lasteaiast selge.”
- “Andekamatel lastel võiks olla rohkem võimalusi. Näiteks lisatund, keerulisemate ülesannetega. Äkki oli 7. klassis võimalus matemaatikat veel lisaks võtta, aga 8 enam seda võimalust ei olnud.”
- “Kui klassis õpetaja näeb, et lapsi huvitab näiteks matemaatika või hoopis eesti keel, loodus, teadus - siis võiks korra nädalas või kuus olla mingi eritund, kus nad saavad lisatarkusi selle kohta, mis neid väga huvitab ja arendaks edasi seal suunas. Ja see õpe/lisatund võiks olla pigem tegevustega kuidagi seotud eluliselt jne, et oleks veelgi huvitavam.”
- “1.-4. kl mäletan, olid lisatunnid andekamatele. Hilisemast ajast seda enam ei mäleta. Aga just hiljem oleks vaja, siis tulevad andekused välja kitsamalt ja oleks vaja rohkem märkamist ja arendamist.”
- “Tagaside Loovusringi kohta (mis ka andekamate arendamise ring): see jäi minu lapse jaoks igavaks-kuivaks ja laps tuli sealt ära. Võimalik, et ta ka lihtsalt ei jaksanud esimesel õppeaastal peale 4 tundi uuesti 45 min koolipingis istuda ja teha sarnaseid asju, mis tavatundideski.”

Arenguveestlust peetakse oluliseks ning mõni lapsevanem toob välja, et neid pole peetud või kui on, siis mitte piisavalt sisuliselt. Rõhutatakse ka seda, et klassijuhatajal võiks arenguveestlusel olla selgem ülevaade lapsest iga aine osas. Kommentaarid ja ettepanekud:

- “Arenguveestlus võiks olla pikem kui 45 min või kui kestus on 45 min, siis võiks seda teha õa alguses ja lõpus. Seekordne kogemus oli, et õpetaja pigem luges kõik vajalikud punktid ette ja sisuliseks vestluseks liiga palju aega ei jäänud.”
- “Aga arenguveestlused on head 1-1 vestlused kus saab õpetaja rahulikult keskenduda ja mõelda vaid sellele 1 lapsele. Saab oma mured ja rõõmud koos läbi arutada. Ja alati saab õpetajale helistada-kirjutada või temaga kohtudes rääkida”
- “Kas II-s kooliastmes üldse toimuvad arenguveestlused?.....Pole saanud sellekohast informatsiooni, pole kutsutud vestlusele. Esimeses kooliastmes jäin väga rahule arenguveestluste olemasolule ja tundsin, et need on väga kasulikud ja abistavad.”
- “Mis puudutab arenguveestlusi, siis enamasti saan mingisuguse ülevaate probleemidest, aga suures plaanis lahendusi ei pakuta/tugisüsteemi ei ole ja tunnen, et oleme lapsega pidevalt oma probleemidega üksi.”
- “Arenguveestluste formaat võiks läbida uuenduskuuri, et koostöös aineõpetajatega tuleksid välja õpilase tugevused ja nõrkused ning siis saaks neid ka vastavalt arendada.”
- “Arenguveestlus kestis 15 minutit ja sisaldas küsimusi "kas sul on muresid?" Laps vastas "ei". "Kas sa saad kõigiga läbi?" Laps vastas "jaa". Ja see oligi peaaegu kogu arenguveestlus. Võrdluseks toon

arenguvestluse Kurtna Koolis, kus läheb alati vähemalt tunnike ära ja täidame konkreetseid pabereid ja võrdleme eelmiste aastate vastuseid jne.”

- “Näiteks arenguvestlused on vorm, kus laps saab nõ individuaalset tagasisidet, siis see kindlasti võiks alata sellega, et mida sa siamaani oled saavutanud. Paljud lapsed käivad gümnaasiumi lõpuni siin koolis, siis kasutame seda infot ära ja tunnustame lapsi. Ja sealt liikuda edasi selles suunas, et kuidas ja mida laps ise sooviks arendada ja kuidas. Tugisüsteem on väga oluline, mis peab olema ühtne tervik, mitte eraldi seisvad tükid.”

Oodatakse rohkem individuaalset lähenemist ning sagedasemat kontakti lapsevanematega:

- “Klassijuhatajalt tagasiside tuleb vaid kokkuvõtivate hinnangute ajal. Tagasiside peaks olema tihedam, siis on võimalik õpilast lihtsam järjele aidata.”
- “Individuaalne suhtlemine vanematega. Sageli ei pruugi jõuda info vanemateni, kuidas kool saaks parendada õpi-ja käitumisraskusi. On ka vanemaid, keda ei huvita, kuid esialgne info võiks personaalselt olla suunatud vanematele. Arenguvestlusel lapsega koos ei pruugi õpetaja julgeda probleeme välja tuua, et mitte lapsega suhteid rikkuda ehk nn kaebaja olla.”
- “Õpetajad võiksid märgata, et laps ei saa õppetegevusega hakkama ja sellest teavitada lapsevanemat. Mina kodus märkan, et mu lapsel on raske, sest õpime koos neis ainetes, mis raskusi valmistavad.”

Lapsevanemad soovivad tugispetsialistidel ja õpetajatel teha omavahel tihedamat koostööd:

- “Klassijuhataja võiks tugisüsteemidega tihedamalt kontaktis olla ja tugiõppes hindelisi töid hinnata üldise hindamise alusel, et laps ei peaks topele töid tegema.”
- “Tugisüsteemid on koolis olemas, aga nad peaksid tegema tihedamat koostööd õpetajatega, mitte ainult klassijuhatajatega, vaid ka aineõpetajatega, et koostatud individuaalsed kavad ja lähenemised ei jääks ainult paberile.”
- “Võiks taas toimida jätkusuutlik tugisüsteemide võrgustiku koostöö Saku valla haridusametite tugispetsialistide vahel (eriti lasteaed-kool) tagamaks efektiivse abi lastele juba alates 1. klassist.”

Sageli tuuakse välja suuremat vajadust koolipsühholoogi järele, kui seda praegu suudetakse pakkuda: “Koolipsühholoogidest on puudus (kuid eks mujaltki ole raske abi saada, ajad on kõigil täis).” Puudust tuntakse ka teistest tugispetsialistidest:

- “Sotsiaalpedagooge võiks olla rohkem kui 2 arvestades õpilaste arvu. Kuna praegu ei suuda nad kõikide õpilastega põhjalikumalt tegeleda, kes tugisüsteemide teenuseid vajavad.”
- “Tugispetsialisti juurde pääsemine on raske. Reaalset abi lapsevanem ei saa, vaatamata korduvale abi palumisele.”
- “Väikeklasside olemasolu/abiõpetaja kohalolu tunnis - peaks olema kättesaadavam.”
- “Võimalusel palgata juurde sotsiaalvaldkonna spetsialiste, et koolil oleks piisav ressurss oskustega töötajaid, koolikiusu ja muude sotsiaalvaldkonna teemadega tegelemiseks.”

Teemaks tulid ka konsultatsioonid, järelevastamised ja õpiabitunnid:

- “Konsultatsiooni aegu võiks rohkem olla. Kui konsultatsioonis on korraga palju eri klassi lapsi, siis on õpetajal raske kõigi jaoks piisavalt aega leida.”
- “Õpiabi tunnid ei peaks olema tunni ajal. Hetkel puudub laps kahel korral nädalas ainetunnist, milles tal on raskusi ja siis tuleb pärast kodus tihti paar-kolm tundi teha järgi neid ülesandeid mida ülejäänud klass tegi tunnis.”
- “Mõni konsultatsioon satub ajale, kus laps peab lihtsalt teisest tunnist saama põhjuse puudumise, et minna järelevastamisele kui oled haige olnud. Võiks olla vähemalt 2 erinevat aega.”
- “Konsultatsioonide ajad on olemas, kuid õppemaht ja tempo on nii kiire, et haigestunud laps peab "karistusena" peale haigust omal initsiatiivil veel täiendavates konsultatsioonides osalema, et aines

järele jõuda. Kui hinnete hulgas on haigestumise tõttu "T" siis millisel juhul on need vaja järele vastata ja millisel juhul õpetaja need mittevastamise korral ühtedeks muudab? Aineõpetajalt küsida ei ole mõtet, loomulikult vastatakse, et kõik tuleb järele vastata. Kindlasti on koolis juhtumeid kui T jääbki T-ks, ühte selle asemele ei märgita ja trimestrihinne selle tõttu välja panemata samuti ei jää."

Korduvalt mainitakse, et õpi- või käitumisraskustega lastega peaks rohkem tegelema:

- "Õpi või käitumisraskustega lapsed ei saa koolist abi! Õpetajad ei oska neile vastavalt vajadusele läheneda ega nende probleemidega tegeleda. Kindlasti võib olla erandeid aga nii palju kui kuulnud olen siis enamus lapsevanemaid jäetakse lapsega hätta. Või surutakse jõuga väikeklassi või Kajamaale. Saab vähemalt jalust ära. Klassijuhatajaid algkoolis tasuks koolitada kuidas selliste lastega toime tulla ja õpetada teisiti lähenemist."
- "Õpiraskustega lapse õppimine ei saa toimuda vaid lisakonsultatsioonide ja lisatundide baasil. Kui tunnis õpetaja ei suuda teemat selgeks teha ehk läheneda personaalselt, siis on see tund ka kasutu. Väga oleks vaja rohkem õpilasekesksust ja õpilase vaadet. Õpiraskusega õpilane ei ole rumal, pigem vastupidi - palun toetage õpetajaid oskustega, et nad ei võtaks ära õpihuvi ega pidevalt negatiivse suhtumisega kutsu esile klassikaaslaste kiusu."
- "Mõnele lapsele on lihtsalt vaja tugiisikut kõrvale, ei saa lihtsalt nõnda, et vanem keeldub tunnistamast, et ta laps mõne diagnoosiga võib olla. Häälitseb, ropendab, käitub halvasti kaaslaste ja õpetajaga. Selline laps on halb eeskuju oma klassikaaslastele."
- "Õpi- ja käitumisraskustega laste toetus on liiga aeglane, alles siis juba kui on kriis, kuigi vb saaks varem ennetada. Minu arvates see toetus jääb ka liiga väheks. Õpiraskused tekitavad paratamatult käitumisraskusi ja lisaks kaaslaste poolt kius, vastu kiusamine. Mis aitab? Esimese klassi lapsel kõik on uus ja see vb olla väga stressirohke. Lapsed on erinevad aga probleemide mustrid võivad olla väga sarnased, koolil võiks olla kindel plaan, kuidas sel puhul õpilasi aidata. Keegi ei taha ju olla paha ja raskustes."
- "Meie klassis läks kahe probleemse lapse olukorra lahendamise aega üle aasta. Pikka aega oli olukord väljakannatamatu. Nüüdseks on asi enam-vähem kontrolli all (sh üks probleemsetest lastest klassist ära viidud). Probleemsete laste kasvatamine ei saa toimuda teiste laste vaimse tervise ja õppeaja arvelt. Kui mõne kuuga probleemsed lapsed oma käitumises muutusi ei näita, siis peaks neile kiiremini alternatiivse lahenduse leidma (nii nende enda kui ka teiste laste füüsilise turvalisuse ja vaimse tervise tõttu). Nõus, et kõigiga tuleb arvestada ja eripärasid arvesse võtta ja igal lapsel on paremaid kui ka halvemaid päevi, kuid kui teistel lastel tekib küsimus, miks keegi pidevalt teisi terroriseerida ja karistamatult peksta võib, siis annab see lastele ikkagi väga vale signaali. Meie ei osanud lõpuks enam sellele küsimusele vastata ja olime vaikselt sunnitud oma lapsele enesekaitse võtteid õpetama (mis teda kaitseks ja kiusajat ohtu ei seaks). See pole normaalne käitumine, mida 1-2 klassi laps peaks enesestmõistetavaks koolipäeva osaks pidama. Loodetavasti edaspidi selliste probleemide korral kooli tugisüsteem reageerib kiiremini ja arvestab ka kannatajate tunnetega, mitte ainult kiusaja tunnetega."

Palju muret tuntakse kiusamise ja vägivalda pärast koolis ning oodatakse kiiremat ja jõulisemat sekkumist:

- "Näiteks 2. klassis on üks poiss, kellega on igapäevaselt probleeme. Terve klass ei saa selle tõttu tunda end turvaliselt. Ta lööb, sülitab näkku, lükkab, võtab teiste asju. Õpetajad ei saa hakkama temaga. Lapsed puuduvad koolist, sest kardavad kooli minna. See on kurb."
- "Laps on hädas kiusajaga. Sellega tegeletakse, kuid kius ei ole veel lõppenud. Lapse kaudu on jäänud mulle mulje, et klassijuhataja sellesse väga ei sekku. Kiusu on olnud ka sellel ajal kui klassijuhataja on klassis. Samuti ei järgne lapse sõnul midagi kui ta läheb klassijuhatajalt abi paluma. Olen kodus soovitanud, et laps ei hakkaks ise samamoodi käituma nagu kiusaja ja kui ta ei saa olukorra lahendamiseks hakkama, siis paluks õpetajatelt abi."

- “Küll aga võiks tegeleda rohkem kiusamiste ennetamisega. Minu poeg pole kiusatav olnud ning ka kiusaja mitte, kuid teda on proovitud kiusata. Ta on sellest jagu saanud. Aga teda häirib see õhkkond klassis, kus ta lihtsalt kardab seda ühte poissi, talle vastu hakata jne, sest äkki tema on siis järgmine ohver. Kuna otseselt minu laps ei ole kiusatav, siis mulle infot ei jagata, et mis seis selle olukorraga on. Ainult olen saanud uurida pealiskaudselt. Kuna ka mu poeg elab asju rohkem enda sisse ja kooliasjadest kodus pigem ei räägi, siis on tema käest ka keeruline infot kätte saada.”
- “Meie klassis on juba mitmendat aastat probleem, kus üks poiss konstantselt tegeleb vaimselt kiusamisega ning ka teinekord füüsiliselt. Tahab olla liider, aga ei ole ja kui ei ole, siis proovib olla ükskõik, mis hinnaga. Kahju tegelikult, sest tegemist on targa poisiga, kuid miskipärast on ta lihtsalt õel ja üleolev. Saan aru, et klassijuhataja on ka selle murega pidevalt tegelenud ja väidetavalt on asjad läinud paremaks (eks see olegi pikk protsess), kuid siiski. Kiusamisega, saangi aru, on keeruline tegeleda. Aga ikka on õpetatud, et kui vingud, siis tee ettepanek, kuidas võiks paremini. Niisiis ettepanek - konstantselt võiks veel rohkem tähelepanu pöörata just sellele aspektile, et tegeleda pealtnägijatega - mida saavad need õpilased/lapsed teha, kes näevad kiusamist pealt. Me ei saa likvideerida lõplikult kiusamist (kuigi sooviks, eks!?), kuid saame tegeleda sellega, et kuidas olla mitte neutraalne pealtvaataja... KIVA kool on päris tore ettevõtmine tegelikult.”

Kategoriseerimata ettepanekud:

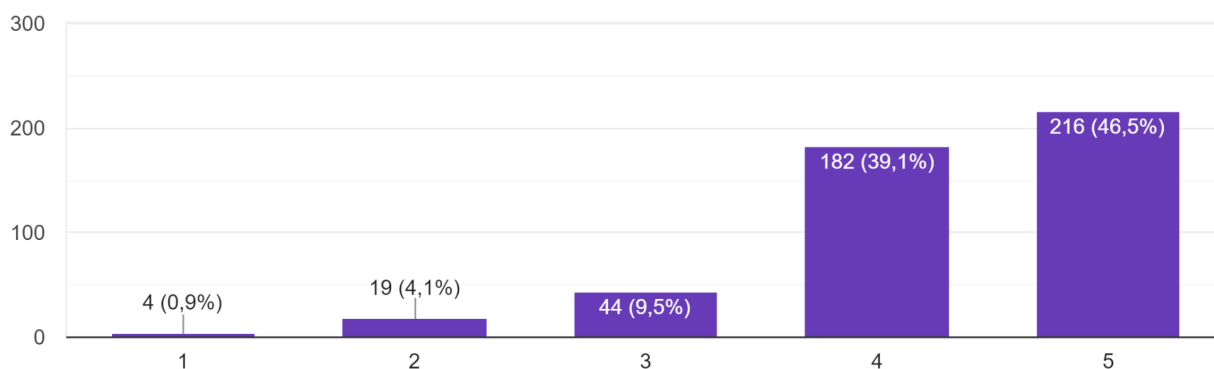
- “Suur kolhooskool ei ole kõigi jaoks sobilik. Koolis peaks olema koht, kus saaks vaikust nautida.”
- “Tagasihoidlikumad lapsed võiks olla samuti märgatud õpetaja poolt, mitte ainult need, kes on julged ja tublid või kes teevad pahandust.”
- “Seoses õpetamise tempoga on veel selline tähelepanek, et koormus võiks olla ühtlane. Esimeses trimestris on tempo nagu viimne päev oleks käes ja mai viimase nädala ning juuni esimese nädala koristavad lapsed sahtleid, kappe, käivad üksikul väljasõidul ja õppetegevust ei toimu. Sellisel juhul võiks ka suvevaheaeg alata varem, kui kogu kool on nii võimekas, et suudab terve aasta mahu 2-3 nädalat kiiremini läbi teha.”
- “Karjäärinõustajatega kohtumiste korraldamine 8. ja 10./11. klassis.”
- “I-II kooliastmes peaksid kõik klassid olema max 22 õpilasega.”
- “Kooli psühholoogid võiksid pidada loenguid esimestest märkidest ärevushäirete puhul. Oluline oleks ennetada, mitte jõuda nendeni juba suurte probleemidega.”
- “Tahaks rohkem sisulist märkamist ja ehk on sotsiaalpedagoog Liisile rohkem sisulist tuge vaja vanematelt kolleegidelt.”
- “Algkoolis peaks olema lastel rohkem rõõmu, enamik käitumisprobleeme leiavad aset vahetundides. Ehk palun mõelge vahetundideks ka mingi organiseeritud tegevused. Vahetunnid on väga kärarikkad aga kellele tegelikult see lärm meeldib? Paljud lapsed on väga tundlikud ja see on ka üks ärritav faktor lapse jaoks.”

Koolikeskkond

Võrreldes eelmise aastaga on rahulolu koolikeskkonnaga veidi langenud. Vastuste keskmine 78% (79% 2021) ja positiivsete vastuste määr 70% (71% 2021).

Olen rahul kooli ruumidega

465 vastust

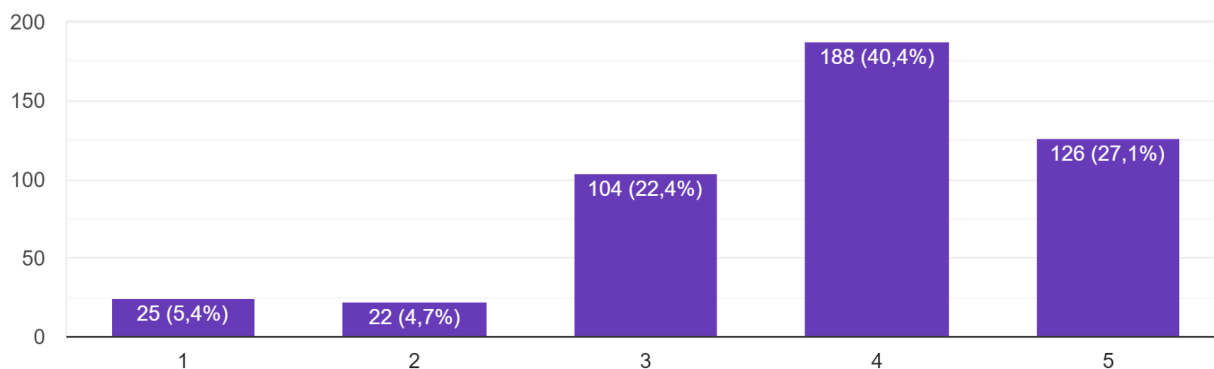

Keskmine: 85% (83% 2021). Positiivsete vastuste määr 86% (83% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Mu lapse koolis reageeritakse koolivägivalla juhtumitele

465 vastust

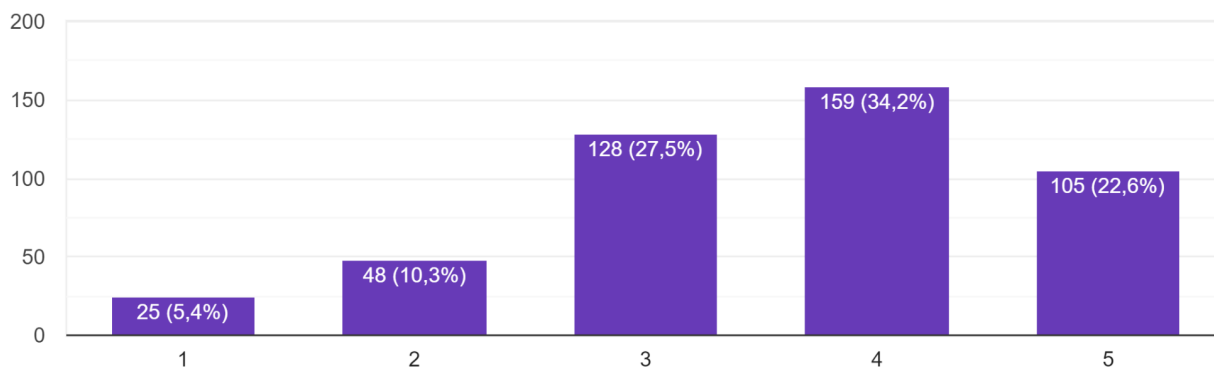

Keskmine: 76% (75% 2021). Positiivsete vastuste määr 68% (62% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused veidi paranenud.

Olen rahul toitlustamisega koolis

465 vastust

Keskmine: 72% (78% 2021). Positiivsete vastuste määr 57% (69% 2021).

Võrreldes eelmise aastaga on tulemused langenud.

Kommentaariid koolikeskkonna kohta

Osa lapsevanemaid on väga rahul ning hindab koolikeskkonda heaks ja toetavaks, eriti gümnaasiumimajas. Positiivsed kommentaariid:

- "Gümnaasiumis väga toredad söögitädid."
- "Koolikeskkond tundub väga tore, maalingutega koridoriseinad on toredad. Ka gümnaasiumaja on kutsuv."
- "Minu gümnaasiumis käiv laps lausa armastab SG gümnaasiumi maja :)"
- "Olen väga rahul otsusega moodustada 20 õpilasega esimesed klassid, samuti nutivaba ala rakendamise ning õuevahetunniga."
- "Tore, et kool on nii palju pingutanud, et kontaktõpe saaks toimuda!"
- "Oleme rahul kooliga, klassidega, kõik on uus, kena ja puhas."
- "Kooli ruumid on mugavad ja puhtad."
- "Minu arust mõnus kogukonnakool. Lapsed on rahul. Ruumid puhtad ja viisakad"
- "Olen üldjoontes rahul. Riietumine tundub olevat algkoolimajas väga kitsastes oludes, aga on tore, et lastel on võimalus vahetunnis palju õues viibida."

Kõige rohkem kommenteeriti koolitoitu. Lapsevanemad on tänulikud, et koolitoit on tasuta ja osa leiab, et see on maitsev ning valikut on piisavalt. Rohkem on aga neid vanemaid, kes leiavad, et toit ei ole maitsev - on kas liiga soolane või maitsetu, kartulid üle- või alakeedetud ning valik kesine. Paljud lapsed ei söö koolisööklas. Sageli toodi välja, et söökla järjekorrad on liiga pikad, söögivahetund lühike ja lapsed ei jõua süüa või teevad seda kiirustades. Lapsevanemad soovivad lastelt küsida tagasisidet ja eelistusi toidu osas ning edastada see toidlustajale. Koolitoit võiks olla tervislikum, kvaliteetsem ja maitavam. Ka algklasside lastel võiks olla võimalus endale toitu ise tõsta, et saaks piisavalt ja oleks vähem äraviskamist. Mainiti ka Peoleo kohvikut, kus on ebatervislik toit. Kommentaariid ja ettepanekud söögi ja söökla osas:

- "Tekitab muret, et söögivahetunnid on liiga lühikesed. Miks kasvatada lapsi toitu kiiresti alla neelama. Ülejäänud elu püütakse meid ümber õpetada rahulikult süüa."
- "Salativalik võiks olla mitmekesisem. Porgandit, kurki, tomatit eraldi... see kindlasti oleks hitt."
- "Toitlustuse kohta kuulen erinevaid kommentaare. Ühele lapsele maitsevad toidud enamasti väga, kuid samas on ka päevi, mil jääb erinevatel põhjustel süümata. Teine ei taha söökla minnagi kuna ta on toiduhügieeni suhtes väga tundlik ning söökla nähtu pärast ta pigem nälgib kui seal süüb. Ühise joonena on kuuldu põhjal tunne, et paraku ei ole kadunud siiani keedukartulid ja -riis, millel ei ole lastud pehmeks keeda."
- "Minu laps koolis süümas ei käi. Ei lähe sinna lähedalegi. Keegi õpetajatest karjub seal, toitu ei või järele jätta jne. Ehk kes reageerib sellele koolivägivalla juhtumile? Et söökla iga päev saavad lapsed õiendada ja karjutakse nende peale."
- "Kooli toidlustamise menüü vanamoodne. Pole arvestatud uuemate tõendus põhiste materjalidega. Vaja oleks uuendust ja koostööd toitumisteadlastega."
- "Menüüs võiks olla kirjas toitainete väärtused."
- "Koolisööklas olevad tädid võiksid olla lapsesõbralikud."
- "Täistaimse toidu osakaal koolis on üliväike. Puuduliku info tõttu ei ole aru saanud, kas Taimse Teisipäeva kooliprojektiga liitumine tähendab, et laps saab vähemalt ühel päeval termosel koju jätta ja koolisööklas koos teistega toitu võtta? Teisipäeviti siis?"
- "Ma ei tea kuidas on lood tegelikult koolitoiduga aga lastelt kuulen, et ei ole enam head toidud. Enne oli aga kui muutus toidustaja või direktor, siis on need nii halvad ja käib poest ostmas. Nädalas korra süüb koolitoitu. Direktorgi pidi süüa kodust kaasa võetavat toitu. Teeb kurvaks ja see eeldab, et tuleb lapsele suurem taskuraha anda."
- "Laps ütleb, et süök saab enne otsa kui nad süüa jõuavad. Näiteks kui on hea süök. Miks tehakse kalasuppi, kui keegi seda ei süö? Võiks ju keskenduda toitumisele, mis lastele maitseb. Ei pea olema, et N on kalapäev."

- “Pikapäeva toitlustus peaks toimuma ajaliselt pikemalt. Algama varem ja lõppema hiljem. 30 min on väga lühike aeg, et laps jõuaks peale kuuendat tundi algkoolimajast põhikooli sööma. Kui on huviring gümnaasiumi majas, mis algab kell 14.00, siis samuti ei jõua enne sööma ja lapsel on väga pikk päev ilma söömata. Samuti on toidu menüü tihti läbi mõtlemata ja ei toeta lapsel täiskõhutunde saamist. Näiteks on lõunatoiduks hapukapsasupp, mida väga vähesed lapsed söövad ja pikaspäevas reedeti ainult võileib. See, et on reede, ei tähenda, et lapsel on lühike päev. Jalgpallitreenn lõpeb 15.30, buss läheb 16.03 ja kodus on alles 16.40. Ainus lahendus ongi lapsel osta spordihoones rasva sees ujuvaid friikartuleid, magusaid muffineid ja muud rämpstoitu. Kuigi minu, kui lapsevanema soov oleks, et ta saaks koolis vähemalt ühe normaalse toidukorra. See eeldab, et toitlustaja koostab päeva menüü läbimõeldult ja ei pane lõunatoiduks ja pikas päevas üheaegselt toiduks ainult suppe.”

Teine peamine murekoht on vägivald ja kiusamine. Osa lapsevanemaid on seetõttu kaalunud isegi koolivahetust. Ses osas oodatakse tõhusamat sekkumist ning ka õpetajate koolitamist, sest kohati paistab probleemi ignoreerimist või oskamatust sekkuda. Lapsevanemad ootavad koolilt suuremat fookust koolikiusamisega tegelemisele ja selle ennetamisele.

- “Meie laps on olnud aastaid tagakiusatav, kuid oleme talle perena toeks olnud ja iga aastaga läheb olukord paremaks.”
- “Koolivägivald osas tuleks aidata rohkem lapsi, kes on selle põhjustajad kui ka need kes kannatajad.”
- “Vägivallajuhtumite puhul jääb minu hinnangul puudu terviklikkusest, järjepidevusest, pühendumisest, märkamisest.”
- “Laste omavaheline suhtlemine on vägagi vaenulik ja kooli poolt pööratakse vähe tähelepanu. Asjaga tegeletakse alles siis, kui on viimane häda käes.”
- “Koolivägivald jääb enamuse aega lapsevanema enda lahendada ja uurida. Kiusamist ja norimist on üldse meeletult palju ja vahest tekib küsimus, kas õpetajad ei märka midagi või ignoreerivad seda.”
- “Mis puudutab vägivallajuhtumeid (nii löömise kui vaimset kiusamist), siis ei aita paraku see, et iga kord sotsiaalpedagoogi juures jutul käia, sest sealt enamasti lahendust või toetust kuidas edasi toimida ei tule. Kahjuks on vägivald ja narrimine/kiusamine algkoolis suur probleem, millega peaks tulevikus väga tõsiselt tegelema. Kui kohe esimesest klassist ei ole klassijuhatajal väga rangelt nulltolerants IGASUGUSE kiusamise osas, siis paraku see süveneb ja nii ka meie perel. Kaalun tõsiselt kooli vahetamist tuleva sügisest.”
- “Koolikiusule reageerimine võiks olla parem. Paljud õpetajad kas ei näe või ei taha näha ja kuulda. Mõnes mõttes saan aru, sest pahategija korralekutsumine võtaks suurema osa tunniajast. Võiks olla mingi ühtne kord, mida õpetaja saaks rakendada, et laps, kes tunni ajal (või muul ajal) teisi halvustab ja sõimab või tundi segab, saaks oma tegevuse üle järele mõelda nii et see kogu ülejäänud klassi tegemisi ei sega. Ja hea oleks, kui siiski tuleks ka mingi karistus või meede, mis tekitaks arusaamise tagajärjedest, sest praegu tundub, et palju sellist pahatahtlikku reageerimist tuleb paljuski karistamatuse tunde. Räägitakse küll, aga tegelikult ei juhtu midagi.”
- “Klassivägivald on minu kui kiusatava lapsevanema seisukohast jäänud piisava tähelepanuta. Just eile kaalusin kogu koolijuhtkonnale, kaasa arvatud kooli direktorile, kirja kirjutamist teemal, kuidas me tegeleme koolivägivallaga. Arutlesin seda teemat ka lapse psühholoogiga ja ma ei saa lihtsalt oodata, et ehk kool ikkagi võtab midagi ette, et klassis olukord laheneks. Oleme kaalunud ka kooli vahetust, aga see pole Sakus kerge ja kui kiusajad kiusavad mitmeid kaaslast klassis, siis see pole ka lahendus. Seega ootan tõesti, et selle teemaga tegeletakse tõsisemalt.”
- “Olen kogenud juhtumeid, kus klassis on toimunud koolivägivald juhtumeid, kuid lapsevanemad heal juhul saavad sellest teada kuid (aasta!?) hiljem. Selles osas ootaksin koolipoolset läbipaistvust ja ausust, ainult teadlikult ja ühiselt (ka lapsevanemate toetuse läbi) saab sellele probleemile adekvaatselt reageerida. Laps reeglina ei taha ka kodus lapsevanemale rääkida ehk otseselt juhtunust (kas siis ei taha valida pooli või on tegemist nõ "segasüü", kus polegi ühte nõ kiusajat). Mõistan, et kool tahaks asja lahendada osapoolte vahel delikaatselt, kuid tasub mõelda sellele, et

osalejad on KÕIK õpilased, kes on kiusamissituatsioonid näinud; selles osalenud. Seega soovin selles osas ausat läbipaistvust, mil räägitakse teemast täpselt nii, nagu see on. Ainult sellisel viisil (mitte pead liiva alla peites) saab nii perekonnas, klassiruumis (kui ühiskonnas üldiselt) selliste teemadega tegeleda ja paremuse poole suunduda.”

Korduvalt mainitakse ka ventilatsiooniprobleeme (klassid on vahel väga palavad või külmad ja õhku vähe), ruumipuudust ja suurt lärmi. “Eks kõik ootavad uusi ruume ja võimalust mitte õppida konteinerites.” Eraldi tuuakse välja probleeme algkoolimajaga ning algkooli laste tingimustega põhikoolimajas. Kommentaarid:

- “Algkoolimaja on väsinud, ootan uut koolimaja.”
- “Algkoolimajas on vahetunnis lastel vähe ruumi, mis tekitab pingelisi olukordi laste vahel.”
- “Algklassidemaja poiste tualetis on ukسلukud katki, tihti puudub paber, potid ummistunud jne. Laps tuleb koolist koju kõhuvaluga, sest ei saa koolis tualetti kasutada. Nii juba mitu aastat. Kuidas ei suuda kool hoolitseda tualettide korrasoleku eest?!”
- “Algkoolimaja juures ei ole hommikune parkimis-/peatumise korraldus mõistlik ega ohutu. Palju autosid korraga, väikesed lapsed risti-rästi autode eest ja tagant jooksmas üle parkla, autojuhid peatuvad suvalistes kohtades ja tekitavad omakorda veel suuremaid ummikuid ja probleeme.”
- “Väikse maja II korruse koridorid võiks kindlasti olla avaramad ja rohkemate akendega, kust välja vaadata ja silmi puhata ning päevavalgust saada. Samuti võiks olla rohkem sopistusi-tegevuste alasid. Ka alasid, kus saaks veidi vaiksemalt juttu rääkida/olla. Minu laps mainis, et tema väga vahetunnis klassist välja ei tahagi minna, sest ei taha/jaksa nii suure lärmi sees olla. Jooksumänge mängida ei või, aga mida need esimese klassi omad seal koridoris teha võiks, mingid alad-tegevused võiks olemas olla. Või lapsi kas või klasside kaupa ka kehalise saali turnima sportima lubada vms. Esimesel korrusel on ronimissein, aga teise korruse lapsed sinna minna ei saa - saan aru, et kahe korruse lapsed sinna kokku ei mahuks.”
- “Väga meeldiv, et algklassidele on eraldi maja, mis teeb ka nende keskkonna seal turvalisemaks ja hubasemaks. Suures majas oleks ilmselt teistmoodi nii väikestel.”
- “Oleks ideaalne, kui sama vanad klassid (näiteks esimesed) saaksid ka suures majas ühel korrusel toimetada, et samas koridoris poleks suuri õpilasi.”
- “Põhikoolimajas õppivad algklasside lapsed ei ole küll seal majas hästi hoitud. Neile on väidetavalt eraldatud majaosa, kuid tegelikkuses on see osa täis vanemaid õpilasi, kes väikestega ei arvesta ning keda väikesed ka pelgavad. Lastele ei ole eakohaseid tegevusi ega alasid, et nad saaksid vahetunde lõbusalt veeta, liikuda või puhata - enamasti on nad lihtsalt oma klassis. Samuti on kooli korraldatavad tegevused mõeldud enamasti vaid 4. kl alates õpilastele, kuid 1.-3. klassi õpilased tahavad ka osaleda. Kahjuks on ka kõik esimesed klassid eraldatud erinevatele korrustele ehk oma eakaaslastega kohtumist on minimaalselt ning see kooli lõbus osa jääb päeva jooksul üsna väheseks.”
- “Põhikoolimajas puudub algkoolilast arendav ja julgustav keskkond. Ollakse kõledates, kõrge korrusega koridorides, keset endast oluliselt vanemaid õpilasi. Usun, et kooli juhtkond on kursis, milliseid vahvaid puhkealasid Eesti uutes koolides on (ronimisseinad, mängupõrandad, vaikuseboksid jne). See kõik on meil puudu ja sellest on kahju, sest meie lapsed on selle kogemuse võrra vaesemad. Ja see on ebaõiglane.”
- “1. klassi õpilasi sageli nokitakse suuremate laste poolt. Ootaks rohkem lastelt ühtsustunnet. Suurematele klassidele peab rõhutama, et nad peavad väikeste eest hoolitsema, mitte neid hirmutama, tõukama ja roppude sõnadega kostitama.”

Leitakse, et kooliruumides võiks olla rohkem mängulisust, hubasust ja loovust toetavat, et koolimajas viibimine oleks meeldivam ning vahetundides jaguks tegevust. Lapsevanemad toovad välja, et võiks rakendada õuevahetunde ning tehakse ettepanekuid ka õueala uuendamiseks:

- “Esimesel korrusel on lahe sein ronimiseks aga teise korruse lapsed sinna minna ei või. Mida te pakuksite teise korruse lastele vahetunnis tegemiseks?”

- “Koridorides võiks olla kindlasti tegevusi, mängu, asjalikku ja pigem füüsilist ajaviidet!”
- “Korrapidajate puudumine vahetundide ajal on olnud probleemiks. Lapsed lähevad ülemeelikuteks või tekivad konfliktid.”
- “Vahetundides ei tohi lapsed väga aktiivsed olla - tunnis peavad ka olema rahulikult, neil pole üldse võimalust ennast välja elada. Väikeses majas on ronimissein ainult allkorrusel ja teise korruse lastel pole lubatud seal käia.”
- “Võiksid olla kott-toolidega puhkenurgad.”
- “Koolimaja ees õues võiks olla rohkem haljastust ning pinke, murualasid. Hetkel lai sillutisega plats, mis erilist silmailu ei paku. Rattahoidjad võiksid olla sellised, kuhu saab ratast raamist lukustada.”
- “Jalgrataste ja tõukerataste parkimiseks peaks olema varjualune! Seda ka uue spordikeskuse ees. Rattad tihti lihtsalt ligunevad vihma käes.”

Korduvalt toodi välja, et koolipäev võiks alata hiljem:

- “Tundide algus võiks olla veidi hilisem, isegi 15-20 min hommikust lisaund on magus. Kooli algus kl 8.30 või 8.15 oleks juba suureks abiks. Jõuaks veel vanemad linna tööle ja hommik oleks koolilastele mõnusam-rahulikum. Ka koolipäeva lõpp ei niikuks siis väga hiliseks. Kl 9 alustades niikuks lõpp juba ilmselt paljude jaoks ebameeldivalt edasi.”
- “Kool peaks hakkama hommikul kell 9.00, seda soovivad ka teadlased. Moodulid on külmad.”
- “Samuti palume perega väga, et koolipäev algaks hiljem. Meie koolilaps on ainus, kes peab tõusma kell 6 hommikul, et õigeks ajaks kooli jõuda, samas kui ülejäänud pere tõuseb 2 tundi hiljem. Juba pool tundi oleks päris hea algus ja arusaadav, et iga suur muudatus on keeruline ja hõlmab paljusid osapooli, kuid ei ole parimat aega kui praegu see muudatus ette võtta ja liituda ülejäänud tänapäevase mõttemaailma koolidega, mitte jääda kinni iganenud mallidesse.”

Mainiti ka, et koolibusside ajad peaks üle vaatama ning looma õpilastele kohad, kus bussi oodata:

- “Koolibusside ajad tasuks üle vaadata. Hetkel peavad esimese klassi lapsed kaua bussi ootama peale päeva. Esimene aasta on lastele päris kurnav ja siis on vaja veel tunde bussi oodata. Suures majas on probleem sama. Buss läheb kell kaks aga tund lõppeb 14.35. Kuidas need lapsed bussile peaks saama? Siis jälle vaja oodata kuni uus buss tuleb ja koolipäev venib vägisi pikemaks. Trennid saavad paljudel lastel läbi 15.35 ja siis sobivat bussi pole. Ehk saaks busside väljumise uuesti üle vaadata ja korrigeerida vastavalt tundide lõpuaegadele?”
- “Mure, mida laps kurdab on see, et tal pole kuskil olla kui trenni ootab - koju ta vahepeal ei jõua ja koolis pole sellist ootamise kohta. Võiks olla lastele nõ puhkenurgad või kohad kus nad saaksid oodata trenne, sh pikutamiseks/puhkamiseks mõeldud. Kus ta saab lihtsalt olla ja puhata, muusikat kuulata, lugeda jne.”

Tuntakse puudust kohast, kus õpilased saavad oma asju hoida:

- “Igas klassis võiksid olla riiulid, kus lapsed saaksid oma õpikuid hoida. Siis ei pea iga päev kõiki õpikuid kooli ja koju tassima. Kapid, mida saab rentida ei ole lahendus. Koolimaja on liiga suur ja vahetunnis ei jõua õpikuid võtmas käia. Palju lihtsam, kui riiulid on oma põhiklassis ja siis vastavalt vajadusele saab vajalikud õpikud kaasa võtta.”
- “Lapsel (4kl) võiks olla oma klass kuhu saaks jätta õpikuid ja muid kooliasju. Lapse koolikott on väga raske, kuna peab raamatuid iga päev tassima.”
- “Üks tasuliste kappide püstak võiks paikneda ka II kooliastme garderoobis. Iseenesest suurepärane võimalus kergendada koolikotti, kuid kuna kapp on III kooliastme garderoobis, siis sinna väiksemad pigem ei lähe.”

Kategoriseerimata kommentaarid ja ettepanekud:

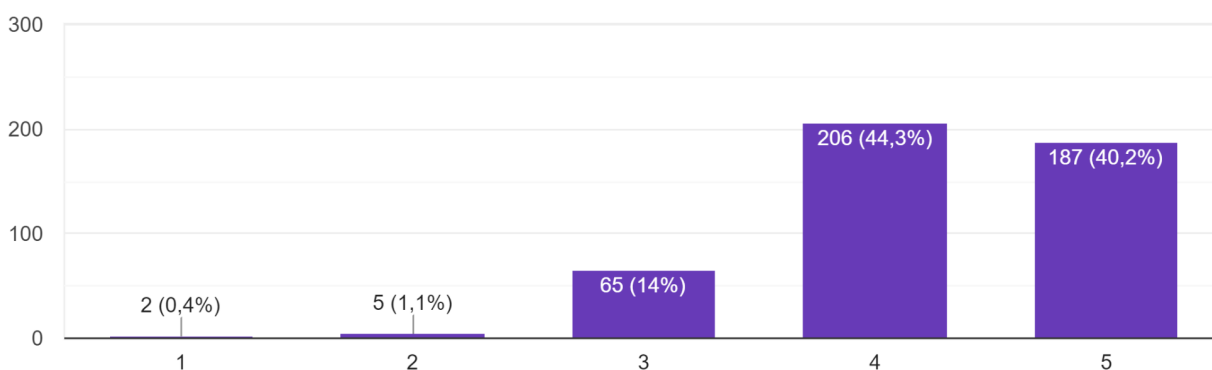
- “Kool võiks rohkem arvestada väljaspool alevikku elavate lastega. Pean silmas ärajäävaid tunde ja info liikumist seoses tundide ärajäämisega. Õpilaste FB grupp ei ole õige koht sellise info jaoks.”
- “Ka kooli tegevusest võiks rohkem sotsiaalmeedias näha olla. Üritusi, kus on ka lapsevanemad oodatud. Neid on olnud liiga vähe.”
- “Tehnoloogias nõutakse keerulisi töid, aga puuduvad tööks vahendid.”
- “Kooli tualettruumid ei ole korralikud (sodimine seintel) ja kõige puhtamad.”
- “Tüdrukute riietusruumis vajavad nagid parandamist.”
- “Koroona kõrghooajal polnud käteseepi ega kuhugi käsi peale vee all leotamist kuivatada.”
- “Lastelt võiks nõuda korda. Vahetusjalatsid, viisakas riietus jne.”
- “Mõnusat õhkkonda koolis ei ole, mis on väga suur tegur keskendumisel ja õpitu omandamisel. Pole ka õpetajatest eeskuju viisakusest, teistega arvestamisest jne. Suures osas mõtlen käitumist teiste inimestega ja suhtumist neisse.”
- “Koolijuhile palju jõudu ja tarkust, et see siin kõik järje peale saada. Õpetajate koolitus tuleb tõsta prioriteediks, et saaks kaasaegsemaid lahendusi nii õppetöösse kui ka lastega suhtlemisel. Üldine viisakus ja käitumine, seda ei saa käskida, tuleb eeskujuga ja koolis käituv laps on paljuski kooli peegel. Ehk siis grupikäitumine ja olemine, selle saavad lapsed koolist mitte kodust. Ja kuidas lapsed Saku koolis käituvad, seda näeb vast juhtkond ka. Kooliruumid on OK ja sportimisvõimalused ka väga head.”
- Kooli ruumid võiksid anda ruumi loomingulisusele. Lisaks võiksid olla keelatud mobiilid kooli ajal. See ei ole üldse keeruline! Jah, algklasside osas on silt, et mobiil keelatud, aga lapsed lähevad lihtsalt teisele poole ust, kus on gümnaasiumi osa ja istuvad seal mobiilides. Minge Kurtna Kooli ja uurige, kuidas neil see töötab! Väga hästi töötab, kusjuures!
- “Üldiselt nägin sel aastal kooli, mis on selline nagu olid koolid 30 aastat tagasi. Selline olukord on olnud paras ehmatus ja kaalun sügavalt, kas järgmisel aastal oma lapsele sellist kooli tahan. Või on parem hakata linnas koolis käima.”
- Ruumid on üldiselt head, kuid väidetavalt on osades klassiruumides nii väiksed kui ka suured lauad, mida siis enne tunni algust õpilased ümber tõstavad. Pikemal lapsel on tegelikult lubamatu istuda 40 min madala laua taga, jalad ei mahu ära ning selg on küürus.

Kooli maine ja üldine rahulolu kooliga

Võrreldes eelmise aastaga on kooli maine ja üldiselt kooliga seotud rahulolu tõusnud. Vastuste keskmine 86% (83% 2021) ja positiivsete vastuste määr 86% (77% 2021). Kõigi küsimuste lõikes on rahulolu sarnaselt kõrge.

Minu lapse koolil on hea maine, sinna tahetakse õppima minna

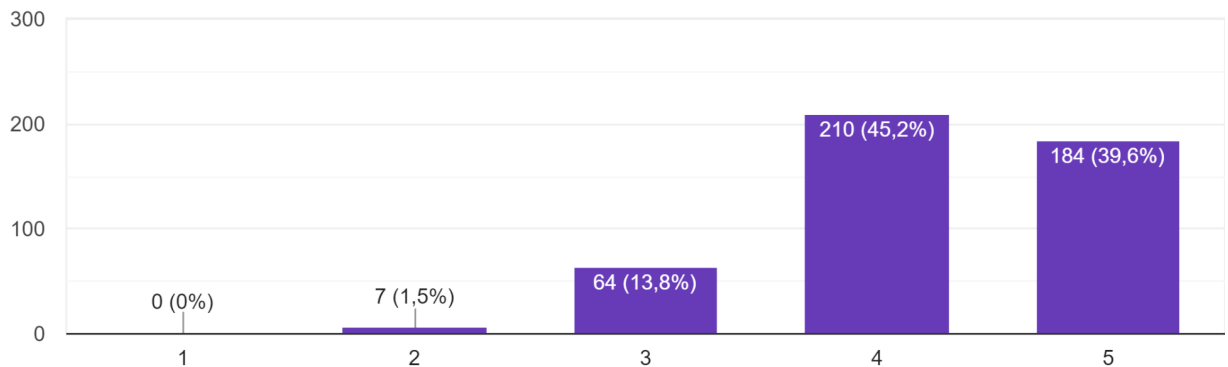
465 vastust

Keskmine: 85% (82% 2021). Positiivsete vastuste määr 85% (77% 2021).
Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Mu lapse koolis omandatud haridus võimaldab õpilastel tulevikus hästi hakkama saada

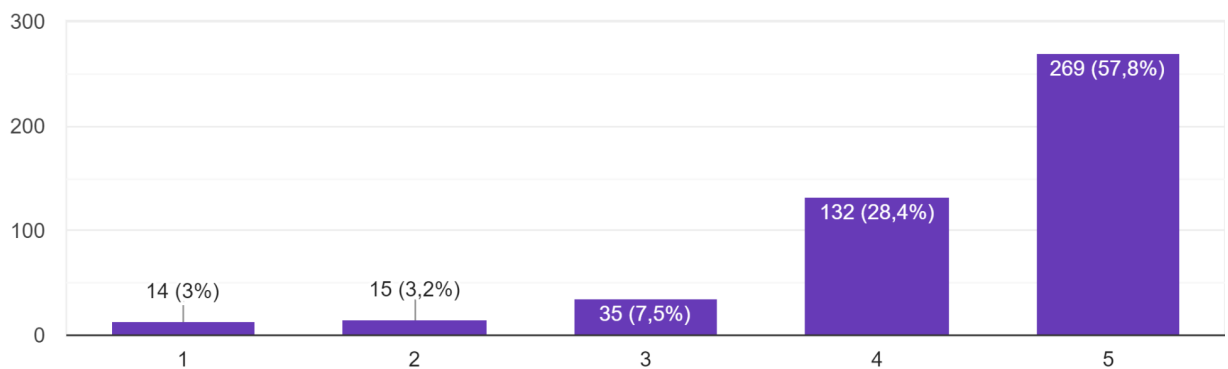
465 vastust

Keskmine: 85% (82% 2021). Positiivsete vastuste määr 85% (75% 2021).
Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Paneksin ka oma teise lapse samasse kooli

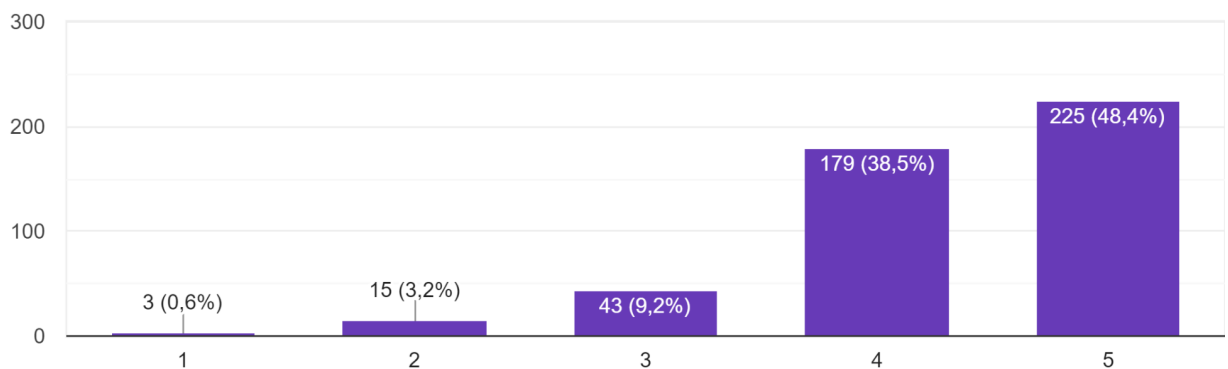
465 vastust

Keskmine: 87% (84% 2021). Positiivsete vastuste määr 86% (77% 2021).
Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Olen oma lapse kooliga üldiselt rahul

465 vastust

Keskmine: 86% (84% 2021). Positiivsete vastuste määr 87% (79% 2021).
Võrreldes eelmise aastaga on tulemused paranenud.

Valisin oma lapsele just selle kooli, sest...

214 lapsevanemat valisid oma lapsele Saku Gümnaasiumi, sest see on piirkonnajärgne kodukohakool. Mõni hindas meie kooli ka Saku valla parimaks või sobivaima bussiihenduse ja logistikaga kooliks. Lisaks toodi välja kooli hea maine, palju huvitegevusi, turvalisus, toredad õpetajad ja positiivsed arengusuunad. Paljud tõid ka välja, et otsustasid Saku Gümnaasiumi kasuks, sest on kas ise selle kooli lõpetanud või teavad kedagi, kes on siin õppinud ja tuginevad seega varasemale positiivsele kogemusele. Kiidetakse ka õppeedukust ja õpilaste saavutusi ning usutakse, et siit saab igati edukalt haridusteed jätkata. Üheks boonuseks on ka ümbritsev loodus. Tunnustavad kommentaarid:

- “Väga hea mulje on jätnud koolijuht Keit Fomotškin, kes on minu meelest suurepäraselt sellisel keerulisel koroonal ajal hakkama saanud!”
- “See on kodulähedane, keskkond on turvaline, koolikeskkond ja õpetajad head, kool areneb pidevalt; eriti tunnustan vana-uut gümnaasiumihoonet.”
- “Kool on kodu lähedal, klassid on mõistliku suurusega, algklassid on eraldi majas, on piisavalt võimalusi huvitegevuseks, usaldan koolist saadava hariduse kvaliteeti.”
- “Piirkonna kool, kus hoolekogu ja vilistlaskogu on esinduslikud. Üldine õppetase on hea.”
- “See on kodu lähedal, koolis on ujumistunnid, suusa- ja terviserajad on lähedal, muusikakool on kõrvalmajas, palju rohelist.”
- “Kodu lähedal. Sai lasteaia parima sõbraga koos kooliteed alustada, minu lapse jaoks oli see väga oluline. Kooli juures-lähedal palju erinevaid huviringe, sportimisvõimalusi. Mulle meeldib, et viimasel ajal on koolil olnud noored hakkajad direktorid, kes loodetavasti koolisüsteemi ja koolielu ainult paremaks muudavad!”
- “Peamine põhjus oli siiki elukohapõhine kool, kuid õnneks on osutunud SG minu silmade läbi väga toredaks kooliks, kus lastel on hea ja hooliv õpikeskkond ja mina isiklikult pole veel kuulnud, et minu laste klassis oleks koolikiusamist või muud sarnast olukorda. Eraldi tooksin välja oma täna gümnaasiumis käiva lapse kunagise algklasside õpetaja Kaire Loonurm'e. Ma pole kohanud varem sedavõrd empaatilist ja erilist õpetajat, kes tunnetab iga lapse hingemaailma ja läheneb igale lapsele individuaalselt. Kõige toetavam ja hoolivam õpetaja, keda oma laste 10a koolitee jooksul kohanud olen. Väga tänulik, et just tema minu lapse esimeseks õpetajaks aastal 2012 sattus.”
- “Kuulsin koolist palju head, õppealajuhataja andis vajalikku infot ja julgust kooli valikul.”
- “Olen väga rahul, et on individuaalne lähenemine ning minu laps on õnnelik koolis ja talle meeldib õppida! Aitäh!”
- “Märksõnadeks: looduskeskkond, noortesõbralik, uuendusmeelne, ilusad ja uued hooned, head ja pühendunud õpetajad, väljastpoolt positiivne maine ja tagasiside. ”
- “Kool asub meie kodule kõige lähemal, kooli tase ja maine on head. Tahan eraldi välja tuua mõned suurepäraseid õpetajad, kellega on mul seoses oma lastega olnud väga head kokkupuuted. Kaire Loonurm, Aita Kivistik, Darja Vassiljeva Lankina, Inga Nurme on lihtsalt väga, väga head õpetajad! Mul on väga kahju, et möödunud aastal lahkus Saku koolist Maimu Torn, kes väärib kindlasti samuti ära märkimist, kui äärmiselt professionaalne õpetaja. Hoidke Saku kooli suurepäraseid õpetajaid!”
- “Mulle väga meeldib Saku ja et laps saab koolis iseseisvalt käia, loob pikaajalised sidemed oma kodukoha ja end ümbritsevate inimestega. Väärtustab kogukonda ja õlatunnet. Meile väga meeldib kooli direktor ning loodame, et meie kooli direktori nooruslik ja uuenduslik hoiak viib meie kooli vaid edasi! Oleme väga rahul ka hoolekogu innuka tööga ning loodame, et saame ka ise vajadusel aktiivselt kaasa lüüa, et olla osa lahendusest.”

Mainiti ka, et kool on liiga suur ja koolimaja väsinud, mistõttu ootavad mõned uue kooli rajamist Sakku. Täiendavaid kommentaare:

- “Kooli valikul oli eelistatud kodukoha järgne kool. Kahjuks täna ei tea, kas omandatud haridus võimaldab tulevikus hästi hakkama saada. Ilmselt peegeldavad seda teiste gümnaasiumite sisseastumise testid. SG Põhikooli osa võiks olla õpilaste suhtes individuaalsema ja innovaatilisema lähenemisega ning õpetajad võiksid olla rahul töökeskkonnaga, kahju on et mitmed nooremapooldsed toredad õpetajad on koolist lahkunud.”
- “Saku kool on tubli kodulähedane kool, ja seetõttu jääme alati seda eelistama. Samas Saku koolil pole Vabariigi ülest tuntuks - Keila kool on siin edukam, suurlinnade koolidest rääkimata. Võttes arvesse kui palju toimekaid lapsevanemaid Sakus on, millised on valla investeeringud kooli ning milline on kodune tugi kooli õpilastele nende õpi- ja spordiedus, siis meie kool peab rohkem särama Vabariigis eeskujuliku koolina. Puudu on pilootprojektid, puudu on kohalolu õppearendustest - kõik, mis aitaks tõsta meie nähtavust ja usutavust Eesti haridusmajakana.”
- “Avaldan kiitust Pirje Kivistule ja logopeed Kairile - on üritanud meid tõesti aidata ja toetada ka seal, kus tegelikult nemad enam ei peaks seda tegema. Koolipsühholoog Marko on superboonus, kuid kahjuks koolivägivalla ohvrile ja õpiraskusega noorele vähe kättesaadav. Aga nüüd on laps suunatud ka koolivälise psühhiaatri juurde ja võtab perearsti poolt kirjutatud nõrgemat rahustit. Tugiteenused on koolis väga tugevad, kuid kriisilukorras esmane kontakt nõrk ja tagasiside ka väga kehv.”
- “Ma sooviksin siinkohal taas rõhutada, et mitte ainult laste haridus ei ole oluline vaid ka empaatiavõime ja haritus. Ma loodan, et Saku kool paneb tulevikus rohkem rõhku laste sotsiaalsete oskuste täiendamisele, tähtsustab üksteise hoidmise ja hoolimise kontseptsiooni ühiskonnas. Meil on vallas palju edukaid peresid, aga mitte kõigil neil ei ole aega tegeleda oma lastega piisavalt, et süstida seda hoolivust teiste ja oma ümbruskonna suhtes.”
- “Toompärg on kindlasti võimeline väga tugevat ja head taset hoida. Selles pole kahtlust. Küll aga on kurb, et keskkooli kohta ei jagu nendele õpilastele, kellel endal oleks soov sinna minna. Kahjuks on Saku kooli väga hea tulemuste pingerida hakanud aasta-aastal langema ja lapse jutu järgi lähevad kõik head õpetajad minema.”
- “See on kodule kõige lähem, tal on lihtne koolis käia ja omad sõbrad Sakust ikkagi. Kui tal avalduksid erilisemad anded, paneksin ta mujale kooli ilmselt. Kooli maine üldiselt hea, loodetavasti saab ta selle haridusega tulevikus hakkama. Hetkel küll konkureerides sama 6 klassis teiste klassidega on ta osades õppeainetes nõrk ja mitte sellepärast, et ise halvasti õpiks vaid õpetaja ei õpeta. Sellesosas olen murelik, sest tean ju, et nad konkureerivad tulevikus tööturul. Algklasside õpetajate püsivus võiks olla stabiilsem ja lisaks võiks koolikiusamisega ka päriselt tegeleda, mitte ainult jutu tasemel.”
- “Kui ausalt öelda, siis tol hetkel (kui esimene laps kooli läks) ei teadnud oma valikuid ja arvasin, et Saku Gümnaasium ongi ainuke valik. Kuna teine laps vajas rohkem tugisüsteeme, siis kuulsime Kurtna koolist ja panime teise lapse just sinna. Kolmanda lapsega, kes peaks kooliteed alustama mõne aasta pärast, kaldun ka siiski Kurtna kooli poole. Just nende tugisüsteemide, väiksema massi ja mobiilide keelamise pärast kooli ajal. Lapsel, kes käib Saku koolis, on klassis 29 last ja see ei ole õppimist soodustav keskkond. Covidi ajal, kui lapse klassist pooled olid isolatsioonis kodus, siis laps lausa nautis koolis käimist. Muul ajal soovib ta pigem kodus õppida, sest selles rahvamassis on seda keeruline teha.”
- “Kodukool. Gümnaasiumi osas soovitan oma teisel lapsel kindlasti vaadata pealinna valikute poole. Esimest last toetasin tema otsuses jääda Saku Gümnaasiumisse, täna temaga rääkides ta kahetseb oma otsust. Seda eeskätt just põhjusel, et gümnaasium ei ole ainult klassikaline õppetöö, vaid erinevate valdkondadega tutvumine, õppetöö välised tegevused ja nende soosimine kooli juhtkonna poolt. Sealjuures on lapse õpitulemused väga head. Siin soovitan kooli juhtkonnal gümnaasiumi osaga kindlasti tegeleda. Täna pole uue hoone potentsiaali kasutatud, seda peetakse noorte hulgas pigem Saku Kultuurikeskuseks, kus Saku Gümnaasium ruume rendib. Gümnaasium ei ole end millegagi eristanud ei väliselt ega sisemuselt.”
- “Olen kahjuks näinud, et õpetajatel, kes õpetavad ühe ja sama vanusega lapsi on erinevad meetodid/kriteeriumid. Näiteks kui ühed kuuenda klassi õpilased peavad aasta jooksul lugema läbi ainult 3 raamatut, siis teised kuuendikud peavad lugema iga kuu ühe raamatu. Ühes koolis ei tohiks

olla nii suurt erinevust, et üks õpetaja lähtub miinimumist ja teine maksimumist. Muidugi 12. aastased ei taha ühtegi raamatut lugeda aga kui ma vaatan kõrvale nt Rocca al Mare kooli 4. klassi kohustusliku kirjanduse nimekirja, siis ma mõtlen, et aga minu laps konkureerib tulevikus nende õpilastega ülikoolis ja tööturul aga taseme vahe tekib juba teise kooliastme alguses. Muidugi me võime ju kooli vahetada või ise nõuda rohkem (mida ma ka teen) aga mind häirib see, et paralleelklassis on juba erinev lähenemine, mitte teises koolis. Matemaatika, eesti keel ja inglise keel on nii olulised ained, et nendes võiks natuke rohkem nõuda ning teistes ainetes selle võrra vähem, et lapsed kodutöösse ära ei upuks. Teine oluline teema on kindlasti tagasiside, mina vanemana ei näe näiteks seda, kuidas üldiselt klassis tase on ehk ma leian, et õpetajad võiksid anda mingid kokkuvõtted olulisemate KT järel, et mitu % lastest saavutas tulemuse 5 jne. Ma ei leia, et peab olema avalik edetabel aga vanemana ma tahan teada, kuidas mu lapsel läheb, et ma saaksin teda kodus suunata. Kool ja kodu peaksid tegema rohkem koostööd aga selleks tuleb koolil vanematele ka rohkem infot jagada, mitte ainult lapse hinded ei ole olulised.”

- Sellel hetkel tundus see õige valik. Mida aeg edasi seda rohkem ma kahetsen. Kool peaks olema koht, kus on hea olla. Inimesed sõbralikud ja teineteisega arvestama. Hetkel on tunne, et tugevamad lapsed saavad hakkama, kuid kes on nõrgemad, nendest sõidetakse üle. Lastega tuleks rohkem suhelda, et mõista nende muresid ning aidata ka neil edasi liikuda. Iga laps on omamoodi eriline ja just neid erilisi omadusi tuleks esile tuua.